

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis S. R. E. Cardinalis Bona Opera Omnia

Tribus Tomis comprehensa

De Divina Psalmodia, Ejusque Causis, Mysteriis, Et Disciplinis, deque variis Ritibus omnium Ecclesiarum in psallendis Divinis Officiis, Tractatus, Historicvs, Symbolicvs, Asceticvs. Sive Psallentis Ecclesiae Harmonia - Opus novum, & curiosum, ac multiplici eruditione illustratum ... Operum ...

Bona, Giovanni

Parisiis, 1678

Notitia Avctorvm, Et Librorum, Qui In Hoc Opere Citantur, notantur, illustrantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9929

NOTITIA AVCTORVM,
ET LIBRORUM,

QUI IN HOC OPERE CITANTUR,
notantur, illustrantur.

PRÆMONITIO AD LECTOREM.

Obssequo genio hujus seculi, AMICE LECTOR, cui nihil placet, nisi critico sale respersum sit. Quare non nuda Auctorum nomina præfigo, quod alii solent: sed singulis ausus sum adjicere censuram, & de eis proferre quid sentiam. Nolim tamen huic Edicto semper subscribas, BONVM FACTVM: Mendaces enim sumus in stateris Filii hominum; sæpe decipimur, sæpe dormitamus. Vt autem ipsi veteres, ita nos posteri castigabunt, hoc summam habente æquitatem, juxta sententiam Iurisconsulti, ff. quod quisque juris, l. 1. ut idem jus nobis dicatur, quod ipsi aliis diximus. Lege, & vale.

A

Abbas *Vrspergensis*, Ordinis Præmonstratensis cujus nomen diu ignotum est, Conradus à Lichtenau, in Chronico diligens, sed Pontificios infensus.

Abbas Vercellensis, dictus Thomas Gallus, sive à S. Victore, primus Abbas S. Andreæ Vercellatæ, cujus est commentarius in S. Dionysium Areopagitam facilis & accuratus.

Abraham Ecchellenfis Maronita, Linguarum Orientalium Professor, multa & recondita præditus eruditione.

Abjalonis Abbatis Sprinkirba-

ensis sermones docti & elegantes. Hujus cum laude meminit Cæsarius Heisterbaccensis lib. 4. cap. 89. cui synchronus fuit. Vixit ergo, non anno 1120. ut Miræus scripsit, sed circa an. 1200.

Achillis Bacckii Bononiensis Symbolicarum quæstionum libri 5. multæ eruditionis, sed styli depressi.

Achillis Tatiæ Alexandrini ex Ethnico, & in Eroticis venusto, sed parum casto Scriptore Episcopi Christiani, teste Suida, Isagoge in Arati Phænomena. Qua ætate vixerit, non liquet.

- Adam Abbas* Persennæ, quæ est Abbatia Ordinis Cisterciensis in Diocesi Cenomanensi, cuius elegantissimi sermones extant Romæ MSS. apud doctissimum virum Hilarionem Rancatum, Abbatem Cisterciensem.
- Adam à S. Victore*, auctor sequentiarum Missæ, quas non admisit vetus Ecclesia.
- Adonis Viennensis* Archiepiscopi Chronicon breve, ab origine Mundi ad sua tempora.
- Adrianus Turnebus*, Criticus celebris, & emunctæ naris.
- Aelredus* Abbas Rievallis in Anglia, Ordinis Cisterciensis, vir sanctissimus, & suavissimi eloquii.
- Ægidius Columna*, Romanus, Ordinis S. Augustini, Archiepiscopus Bituricensis, & Cardinalis, vir celebris doctrinæ, & miri ingenii, Doctor fundatissimus nuncupatus.
- Ælius Lampridius*, Historicus fidelis, sed dicendi genere inutilis. Vixit sub Diocletiano.
- Ælius Donatus*, Grammaticus præstantissimus, præceptor D. Hieronymi.
- Ælianus*, Scriptor Græcus, sed natus Præneste, ob sermonis suavitatem dictus Melliphthongus, cuius de varia historia, deque historia animalium libros exquisitissimos habemus. Vixit sub Hadriano.
- Æneas Gazeus*, Philosophus Platonicus, pietate & eruditione clarissimus, qui Dialogum de resurrectione, & immortalitate animorum inscripsit Theophrastum, quod potiores in Dialogo partes isti tribuat.
- Æneas* Scriptoris verustissimi (nisi fallit inscriptio) cōmentarius polierceticus. Claruit tempore Alexandri Magni.
- Africanus*, fabularum Togatarum egregius scriptor, quarum extant sola fragmenta apud veteres Grammaticos. Mores ejus culpat Quintilianus lib. 10. cap. 1.
- Agapetus* Diaconus, vir pius, & magni spiritus, de Regis officio ad Justinianum.
- Agathias* Scholasticus Smyrnæus, qui tenui stylo & confuso de rebus Justiniani libros quinque necessarios conscripsit.
- Agobardus* Lugdunensis Episcopus, vir doctrina insignis, sed Iconomachis contentiens, præterquam in cultu S. Crucis: qui etiam lapsus est, quod in divinis officiis nihil vellet admittere præter sacram Scripturam.
- Agratius* inter veteres Grammaticos recensitus ob libellum de Sermone Latino.
- Aimoinus*, sive Aimonius Monachus, de rebus Francorum laudabiliter scripsit, sed notat Baronius tomo 10. eum Iconoclastis consensisse. Quis iste fuerit, & quo tempore vixerit, deque duplici Aimoino eruditissimè, ut solet, Philippus Labbe in dissertationibus ad Bellarminum de Scriptoribus Ecclesiasticis.
- Alanus Insulensis* ex primo Abbate Ripatorii Ordinis Cisterciensis in Diocesi Tre-

tenſi Epicoſopus Antiffiodorenſis, quem plerique confundunt cum altero Alano Converſo Ciftercii, qui dictus eſt Doctör univerſalis, cum longè ab illo diverſus ſit. Scripſit Poëma contra Claudiani Ruſinum, quod ideo Anticlaudianum vocavit. Valerius Andreas in Biblioth. Belgica ait Epicoſopum vitam duntaxat S. Bernardi, alia opera Converſum ſcripſiſſe. Epicoſopus obiit anno 1182. Converſus 1294.

Albinus Flaccus Alcuinus, Abbas multæ pietatis, & ſcientiæ Scriptor, quem Eginarthus ait Magiſtrum fuiſſe Caroli Magni. Liber autem de divinis officiis malè tributus ei videtur, quia in eo citantur verſus Theodulphi Epicoſopi Aurelianenſis, qui vixit ſub Ludovico Pio, quod etiam obſervavit P. Sirmondus in notis ad Theodulphum.

Alcinous, de doctrina Platonis Platonicoꝝum lectioni neceſſario præmittendus, quem librum commentariis illustravit Jacobus Carpentarius. Sed hunc perperam Alcinoo tribui ſuſpicio eſt. Longam enim ſententiam ex capite ejus 10. citat Eusebius lib. 11. Præp. Evang. cap. 23. ſub nomine cujuſdam Didymi, quem infra lib. 15. cap. 15. Arium prænominat; niſi fortè hic Dydimus ab Alcinoo accepit. Ætas ejus incerta.

Alcinus Avitus, Viennenſis Archiepiſcopus, qui plura graviter, & venuſtè ſcripſit verſus

& ſoluta oratione. Joannes Gagneius in editione Lugdunenſi anni 1536 multa pro arbitrio mutavit, & inaudito facinore quingentos propè verſus ſuos pro Aviti verſibus intruſit. Pura habentur Aviti Poëmata in editione Sirmondi.

Alexandri ab Alexandro J. C. dierum genialium opus omnî antiquitate & eruditione reſertiffimum. Improbant in eo critici, quod auctores diſſimulat, per quos profecit.

Aldhelmus, Epicoſopus Anglus, cujus eſt liber de Laudibus Virginitatis ſtylo tumido, poëtico, confuſo, verbisque novis & inuſitatis.

Alexander Halenſis, Anglus, inſignis Theologus Ordinis Minorum, dictus Doctör irrefragabilis.

Alardus Gaxæus, Monachus eruditus, Caſſiani Scholiaste.

Algazel Philoſophus Arabs, Avicennæ ſectator, & abbreviator.

Aloſſius Novatinus, vir multâ præditus eruditione, ſacra & profana.

Albertus Crantzius Hamburgeniſis, diligens Hiſtoricus regionum Septentrionalium, cujus Catholicæ doctrinæ impiæ notæ ad marginem additæ ſunt à ſectariis.

Albertus Pighius, vir acutiſſimi ingenii, Theologus, Philoſophus, & Mathematicus peritiſſimus, ſed liber ejus de Eccleſiaſtica Hierarchia cautè legendus eſt, quod non ſemper

- solidam tradat doctrinam.
- Alphonsus Tostatius*, Episcopus Abulensis, vir ingenio, iudicio ac pietate eximius, qui brevissimo tempore, cum non nisi XL. annis vixerit, copiosissima in Scripturam Commentaria reliquit.
- Alphonsus à Castro* Ordinis Minorum, acerrimus Fidei propugnator, sed notat eum aliquando Bellarminus in controversiis.
- Alphonsi* Regis Hispaniarum Tabulæ Astronomicæ Astrologis necessariæ, quas Lucas Gauricus castigavit.
- Alipius* Musicus, cujus Isagogen edidit Joan. Meursius, cumque vixisse putat sub Juliano.
- Aleoranium*, lex impiissima Turcarum.
- Ambrosius Ansbertus* Monachus, sacrarum Literarum peritia clarus. Fuit Abbas S. Vincentii ad fluvium Vulturum, qui Capuam interfuit. Testatur ipsemet se vocari Autpertum in fine libri decimi comment. in Apocalypsim, seque vixisse ait tempore Desiderii Longobardorum Regis, unde perperam à plerisque sæculo nono adscribitur.
- Ambrosius*, Mediolanensis Episcopus, verè cœlesti manans ambrosia: cui tamen, sicut & cæteris Patribus, quædam tribuuntur, quæ sua non sunt.
- Amalario* Fortunato, Episcopo Trevirensi perperam tributum opus, quo Ecclesiastica officia explicantur doctè, diffusè, sed quandoque nimium subtiliter. Ejus autem verus auctor est alter Amalarius Ecclesiæ Metensis Diaconus. De duobus Amalariis vidi MS. dissertationem Constantini Caietani, in qua ait hunc posteriorem ex Monacho Metensi, & Archidiacono Turo-nensi. Cardinalem fuisse, & vixisse circa ann. 840. quod verum est, cætera criticis examinanda relinquo.
- Amedeus* ex Abbate Altræumbæ Ordinis Cisterc. Episcopus Laufanen. dulcissimus B. Virginis Encomiastes.
- Ammianus Marcellinus*, Historicus iudicio & fide clarus, sed stylo Poëtico, duro, & inepto: homo enim Græcus Græcas retinuit loquendi formas. Juliani Apostatæ miles & Parasitus fuit, Christianis infensus. Scripsit libros xxxi. sed priores xiiii, desiderantur.
- Amphilocus* Iconii Episcopus, quem D. Hieronymus parem facit Basilio, & Gregorio Nazianzeno. Sed vita Basilii ei falsè tributa est.
- Andreas* Hierosolymitanus, Episcopus, *Cretensis*, magni spiritus Orator.
- Andreas Tiraquellus* J.C. vario litterarum genere excultus.
- Ansgardus* Monachus, scriptor vitæ S. Ansberti Rothomagensis Episcopi.
- Anacreon* Teus, Lyricus Græcus festivissimus.
- Anacleti Sicci* de Ecclesiastica Hymnodia, ejusque usu & præstantia liber elegans & eruditus.

Anastasius Abbas, & *Bibliothecarius* Apostolicus, Græcè & Latinè doctus. In vitis Pontificum plura sunt vocabula illius ætatis qua vixit, circa finem sæculi noni, tunc omnibus cognita, nunc obscura & difficilia.

Anastasius Abbas alter, cujus est eruditum, sed mutilum opus adversus Judæos.

Anastasius Episcopus Nicænus, cujus sunt doctæ responsiones ad Orthodoxos, si tamen ejus sunt & non alterius, ut quidam putant.

Anastasius Sinaïta, Patriarcha Antiochenus, eruditione & scientia scripturarum insignis, cui tamen quædam tribuuntur, quæ sunt alterius *Anastasi* Patriarchæ item Antiocheni recentioris.

Angeli Caninii Anglarensis doctæ & solidæ disquisitiones in novum Testamentum ex Linguis Orientalibus.

Angelus del Paz, Ordinis Minorum, vir solidæ & facundæ doctrinæ, atque eximie pietatis.

Angelus Manriquez, vir doctissimus & clarissimus, qui *Annales Cistercienses* summa cura conscripsit, sed defuit illi multarum rerum cognitio, quibus uberiores eos reddere potuisset.

Angelus Minorita Musicus, auctor *Floris Angelici*.

Angela de Fulgineo, in cujus spiritualibus scriptis quædam duriora sunt, quàm ferat communis usus Scholasticæ

Theologiæ.

Antigonus Carystius, quem laudant *Laërtius* & *Athenæus*, multa scripsit; nunc verò sola supersunt *Collectanea* historiarum mirabilium, quarum jucunda, sed sæpe fabulosa narratio est.

Antonii Magni sanctissimi Patris Monachorum Epistolæ Apostolici sensus & spiritus, quas ex Arabico in Latinum idioma transtulit vir cl. *Abrahamus Ecchellenfis* Maronita.

Antonius Augustinus, Archiepiscopus *Tarracon*. Juris Pontificii diligens & doctus Epitomastes, & Romanarum antiquitatum peritissimus.

Antonii Dauroultii Catechismus historialis, magno labore & diligentia scriptus.

Antonius Yopez Ordinis Benedictini Chronologus in multis corrigendus.

Antonius Monchiacenus Demochares Resonæus Doctor Sorbonicus, cujus est doctissimum & laboriosum opus de sacrificio Missæ adversus *Misoliturgos*.

Antonius Patavinus sanctitate admirandus, cujus scripta cum solida doctrina junctam habent Christianam simplicitatem.

Antonius Perez, vir doctus, sed in *Regula S. Benedicti* explicanda parum diligens.

Antonii Ricciardi Brixiani commentaria symbolica, quibus arcana multa explicantur.

Anselmus Cantuariens. Archiepiscopus, cujus opera doctrinæ

- & succo plenissima sunt.
- Antiochi* Monachi Græci Homiliæ spirituales, sive Pandectes Scripturarum, stylo conciso & eleganti.
- Anthologia* seu Florilegium *Epigrammatum* Græcorum, opus varium, in quo plura frigida & inepta.
- Annibal Rosselius*, Calaber, cujus est in Pimandrum Trismegisti ingens commentarium, omnem ferè Philosophiam & Theologiam complectens.
- Apollodori* Grammatici Bibliotheca, sive deorum genealogia, compendium continens omnium fabularum.
- Apollonii Rhodii* Argonautica, opus laboriosum, in plerisque durum & ingratum.
- Apulejus Madaurensis*, Philosophus Platonicus stylo tumido & inflato, magno tamen ingenio, & faceto.
- Aratoris* subdiaconi historia Actuum Apostolorum eleganti carmine explicata.
- Apollinaris* Episcopus Laodiceus, postea in hæresim lapsus, vir doctissimus & eloquentissimus, qui heroïco carmine multa scripsit. Sunt qui illi Tragœdiam Christi patientis tribuant, sed stylus depressior est, quàm sint alia ejus Poëmata.
- Aponius*, antiquus & Latinus scriptor, Cantica Canticorum juxta sensum allegoricum exactissimè explicavit. Sed magna pars hujus operis interiit.
- Ardo Smaragdus*, Monachus Anianæ, vir doctrina & sanctitate præclarus, Auctor Commentariorum in Regulam S. Benedicti, quæ passim tribuuntur Smaragdo Abbati S. Michaëlis, quæ etiam Jacobus Pamelius perperam adscripsit Rabano Mauro.
- Aristeas* scripsit ad Philocratem historiam LXXII. Interpretum. Sed qui nunc extat sub ejus nomine vulgatus liber, supposititius existimatur; nam Latinus multum differt à Græco, ex quo quædam Eusebius lib. 8. de Præp. Evang. Sed & Græcum à Judæo quodam Alexandrino confictum esse docet Valesius in notis ad eisdem Eusebii hist. Eccl. lib. 5. cap. 8.
- Aristoxenus* Tarenrinus, discipulus Aristotelis, quem Suidas ait in omni disciplinarum genere excelluisse. Ejus Harmonica elementa primus edidit Joannes Meusius.
- Arnobii Afri* libri 7. contra gentes, variz eruditionis, sed styli asperioris, confusi, & inæqualis.
- Arnobii alterius junioris*, qui paulò post S. Leonem vixisse creditur, brevissimi commentarii in Psalmos juxta mysticum sensum, id servantes ut Psalmi series omni ex parte sibi cohæreat, quod & jucundum & ingeniosum est.
- Arnoldus Abbas Bonavallis*, vir admodum pius & doctus, non Cisterciensis, ut quidam putarunt, sed Benedictinus. Hujus esse librum de operibus Christi cardinalibus olim Cypria-

AUCTORUM.

- no tributum testatur Lucas Holstenius ex fide antiqui Codicis MS. Nec officit conjectura Pamelii exillimantis illius auctorem prope tempora S. Cypriani vixisse, quod scribat contra Novatianos; nam Arnoldus eisdem hæreticos redarguit, libro de 7. verbis Domini. Stylus quoque non est dissimilis aliis operibus Arnoldi. Inscriptio verò ad S. Cornelium pseudepigrapha est.
- Arnoldus Vuion*, Ordinis Benedictini laudator egregius, cui plura addi, multa etiam demi possunt.
- Aristoteles* Stagiritis, summus Princeps omnium scientiarum, cujus mores Laërtius & Tertulianus, doctrinam alii carpunt, præsertim Melchior Canus in suis locis Theologicis.
- Aristenati* eroticæ & lepidissimæ Epistolæ; sed obscœnæ, & in quibus non verba rebus, sed verbis res intervium.
- Aristophanis* Comœdiæ faceræ & elegantes, sed maledicæ. Vivebat Olymp. 85.
- Artemidori* Daldiani liber vanissimus, sed eruditus, de somniorum interpretatione, inter cætera, quæ mendax Græcia fluxit, numerandus. Vixit tempore Antonini Pii.
- Archangeli Burgonovensis* Minoritæ, Cabalistarum obscuriora & selectiora dogmata cautè legenda. Fuit hic discipulus Francisci Georgii Veneti, & tres etiam libros scripsit de
- excellentiâ nominis Jesu ex nugis Cabalistarum.
- Arati* melioris Poëtæ, quàm Astrologi, Phænomenon liber unus. Vixit Olymp. 127. teste Eusebio.
- Arrianus* Nicomediensis Epicteti discipulus, cujus dissertationes libris octo, sermones libris duodecim scripsit, ex quibus soli quatuor supersunt: Historicus item insignis, dictus alter Xenophon, ut testatur Suidas. Vixisse creditur circa tempora Maximini.
- Aristides* prænomine Ælius Adrianensis, omnium Sophistarum artificiosissimus.
- Asterii* Episcopi Amasææ in Ponto Homiliæ dulcissimi styli, & ad affectus concitandos aptissimi.
- Astrampsychi* Onirocritica, olim falsò tributa Nicephoro Patriarchæ Constantinop. Ejus meminit Suidas.
- Asconius Padianus*, Patavinus, antiquus & doctus Grammaticus, cujus supersunt in quadam Ciceronis orationes notæ, seu Commentarii.
- Athanasius* Alexandria Episcopus, columna Ecclesiæ, sincerus Fidei defensor.
- Athanasius Kircher*, Fuldenfis, omnium linguarum cognitione, & totius Mathesis, præsertim Musicæ scientiâ singulariter excultus, qui abditam Ægyptiorum, aliorumque Orientalium Philosophiam è tenebris excitavit.
- Athenagoras* Atheniensis, eximius christianæ Fidei defensor ad-

- versus Gentilium calumnias. Cùm verò Athenagoræ nulla sit mentio apud Eusebium & D. Hieronymum, dubitat Baronius in notis ad diem 18. Januarii, an opera tributa Athenagoræ, sint S. Martyris Athenogenis. Sed Proclus Philosophus relatus ab Epiphano hæresi 64. num. 21. citat ea sub nomine Athenagoræ, ut observat Petavius.
- Athenæi* undequaque doctissimi libri Diogenis Laertii, id est de cœnis sapientum: claruit temporibus Antonini Philosophi, & L. Veri.
- Augustinus Hipponensis* Præsul, Phœnix ingeniorum, omni laude superior.
- Augustini Fortunii* historia sacri Ordinis Camaldulensis.
- Augustinus Steuchus Eugubinus*, cuius libri de perenni Philosophia solitæ pietatis, ac veræ Philosophiæ indices sunt, continentque medullam omnium antiquorum Philosophorum.
- Aubertus Miræus*, vir multæ doctrinæ & eruditionis, & de Ecclesiasticis antiquitatibus optimè meritus.
- Aurelius Olympius Nemesianus*, Poëta suavis & venustus.
- Aurelius Victor*, summæ auctoritatis Historicus, qui scripta sua ex Suetonio, Eutropio, & aliis antiquioribus contexit.
- Auli Gellii*, sive *Agellii*, ut aliis placet, Noctes Atticæ puræ latinitatis, ac multiplicis eruditionis.
- Ausonius Magnus Burdegalensis*, laudabilis Poëta, sed styli durioris. Hunc Victor Giselinus in Scholiis ad lib. 2. Prudentii contra Symmachum falso infimulat apostasiæ à Fide Christiana ad Ethnicismum. Constat autem ex Paulino Gentilem fuisse, & quæ de Christo inter eius opera sunt, ei perperam tribuuntur.
- Audoenus* Rothomagen. Episcopus, vir sanctus, & doctus Scriptor vitæ S. Eligii Noviomensis.
- Averroes*, summus inter Arabes Philosophus implacabilis Avicennæ æmulus, & Aristotelis commentator, à veræ sapientiæ semita sæpe aberrans.
- Avicenna*, Arabs Medicus, & Philosophus multi nominis, ad Christianam Philosophiam proximè accedens. De hujus patria & nomine, & qualiter se mutum ac surdum simulans à celeberrimo Medico scripta surripuerit, quæ postea suo nomine edidit, jucundam historiam, nescio qua fide, narrat G. Sionita è Monte Libano cap. 3. suæ Arabiæ. Vixit anno Christi 990.
- B
- B** *Acchii* Isagoge artis Musicæ. Extat MS. Romæ cum aliis antiquis Musicis in Bibliotheca Eminentissimi Cardinalis Barberini.
- Bacchiarii* elegans & efficax Epistola ad Januarium de recipiendis lapsis.
- Bandomia*, sive Bandominia, *Sanctimonialis*, quæ ad vitam S. Radegundis Reginæ librum

- addidit, quo complectitur prætermiffa à Fortunato.
- Bartholomæus Gavantus*, sacrorum Rituum cognitione celebris.
- Bartholomæi Cassanai* multæ lectionis viii Catalogus gloriæ mundi.
- Baptista Platina* vir doctus, sed in vitis Pontificum parum verax.
- Baptista Vernacia* Sanctimonialis magni spiritus, & a Deo edocta.
- Basiliius Magnus* facundia & scientia maximus.
- Basiliius Seleucia* Episcopus, peripicacis ingenii, & ornatæ dictionis Orator, quem notat Photius nimium tropis abundare.
- Basilii* alterius *Iunioris* Monachi Asceticæ vitæ descriptio edita à Jacobo Pontano.
- Basilii Imperatoris* ad Leonem F. Capita exhortatoria Christiana pietate plena.
- Barnabas Briffonius* J. C. & Criticus iudicio & eruditione insignis.
- Beda Ven.* Monachus omni disciplinarum genere excellens.
- Benedicti* Monachorum Patris *Regula* sermone luculenta, discretionem præcipua.
- Benedictus Pererius* Sacrorum librorum accuratus Interpret.
- Bernardus Abbas Claravallis*, Doctor mellifluus, & Theodidactus, spiritualis doctrinæ Thesaurus.
- Bernardus Abbas Fontis Calidi* adversus Valdenses.
- Bernardus Bauhseus*, qui pia & acuta scripsit Epigrammata.
- Berno Augia Abbas*, mysteriorum Missæ explanator. Scribit ipsemet lib. 2 de Officio Missæ se interfuisse coronationi Henrici II. Imp. anno 1014 ex quo patet quo tempore vixerit, contra quam alii putarunt, qui annis ducentis antiquiorem faciunt.
- Berengosius* Abbas, vir multæ & facundæ scientiæ.
- Bernardini Sacci* Ticinensis Historia varia, curiosa, & multa continens scitu digna.
- Berosus* Chaldæus ab Annio Viterbiensi confectus.
- Bessarion* Cardinalis acerrimus, Platonis defensor.
- Bionis* Smyrnæi Idyllia, & carmina varia.
- Bonaventura*, vita & doctrina Seraphicus.
- Boëtius Severinus*, Philosophus, Mathematicus, Theologus, Rhetor item, ac Poëta acutus, locuples, & sublimis: multum licet repugnante Laurentio Valla, qui docet eum, latinè loqui.
- Bonifacius* Archiepiscopus *Moguntinus*, & Martyr, vir Apostolici spiritus.
- Bonifacii Simoneta* Abbatis Cisterciensis opus eximium de Christianis persecutionibus, quod novo invento in sex libros Epistolarum divisit. Vir fuit multæ lectionis. Vixit anno 1490.
- Breviaria* diversorum Ordinum, & Ecclesiarum.
- Brigitta* sanctissimæ foeminae *Revelationes*, maturo Theo-

logorum iudicio approbatæ.
Bruno Astensis, Abbas Montis
 Cassini, Episcopus Signien-
 sis, sanctitate & doctrina insi-
 gnis, cuius opera nuper edita
 sunt Venetiis.

Brunonis Cartusianorum Fun-
 datoris commentaria pia &
 docta in Scripturam.

Brunonis Herbipolen. Episcopi,
 patruelis Conradi II. Impe-
 ratoris Commentaria item in
 Scripturam.

Burchardus, sive Brochardus,
 Episcopus Vormacien sacro-
 rum Canonum collector.

C

Callistrati Græci expositio
 statuarum; quem solum
 librum habemus ex multis,
 quos hujus nominis varii
 Scriptores ediderunt.

Callimachus Cyrenæus, Hym-
 nographus, & apud Græcos
 Elegiæ Princeps. Carmen ejus
 de coma Berenicis Latinè
 reddit Catullus. Ex eo colli-
 gimus eum vixisse usque ad
 Ptolomæum Evergetem.

Calpurnius Flaccus, declamator
 disertissimus.

Calpurnius Siculus Poëta, gene-
 rosæ venæ bucolicus, tempore
 Cari Imperatoris.

Carolus Sigonius Mutinensis, vir
 multæ & excellentis doctrinæ,
 atque prudentiæ.

Cassiodorus Senator, & Regi
 Theodorico ab Epistolis, post-
 ea Monachus, vir gravis &
 solidè doctus, cuius sacræ &
 profanæ lucubrationes plenæ
 sunt jucunditatis & gratiæ.

Catharina Bonon. mysticæ Theo-

logiæ alumna præclarissima:
Catharina Senensis, cuius Dialo-
 gi & Epistolæ mirabilem sa-
 pientiam pro vitæ institutione
 continent.

Catus Iul. Cæsar in Commenta-
 riis purus, tersus, sine fuce,
 quem Quintilianus eodè animo
 scripsisse ait, quo pugnavit.

Cæsarii Avelatensis Homiliæ
 suaves & devotæ.

Cæsarius, scriptor Dialogorum
 de fide Catholica, frater Gre-
 gorii Nazianzeni, ut ait Pho-
 tius, & alii post eum; tametsi
 id neget Jacobus Billius, in
 orat. 10. Nazianz.

Cæsarius Heisterbacensis, Ordinis
 Cisterciensis, in Historiis me-
 morabilibus pius, verax, &
 simplex.

Cæsaris Baronii Cardinalis An-
 nales Ecclesiastici, opus in-
 gens, & Ecclesiæ necessarium,

Cebetis Thebani discipuli Socra-
 tis Tabula, qua vitæ humanæ
 rectè instituendæ præcepta
 continentur.

Consoninus, luculentus & curio-
 sus auctor, cuius libellum de
 die natali laudant Sid. Apol-
 linarius, & Aur. Cassiodorus.

Chalcidii in Timæum Platonis
 argutissima Commentaria, nisi
 quod dimidiam tantum par-
 tem explanat. Christianus fuit
 & Diaconus Ecclesiæ Cartha-
 ginensis, & hæc Commenta-
 ria Ofio Cordubensi dedica-
 vit. Extat adhuc Chalcidium
 Fulgentii Planciadis liber de
 prisco sermone. Cæsar Vani-
 nus in suo divinæ Providentiæ
 Amphitheatro Chalcidicum

- perperam vocat, & circumforaneum blateronem admodum indignè.
- Christianus Druthmarus*, Monachus Corbeienſis, trium Linguarum peritus, Evangelii ſecundum Matthæum doctus Commentator, ſed incultæ dictionis.
- Chriſtophorus Clavius* Bambergenſis, recentiorum Mathematicorum Princeps.
- Chriſtophorus Marcellus*, Venetus, ſcripſit de Anima univerſalis traditionis ſpiſſum volumen, quo tractatus abſolutiſſimus continetur de Anima vegetativa, ſenſitiva, & rationali ad mentem Ariſtotelis & Platonis, ſtylo tamen conuſo & obſcuro.
- Chriſtophorus Varſenicius*, Canonici Cracoviienſis, vir nobilitate, doctrina rebusque geſtis pro Catholica fide eximius.
- Chromatius Aquileienſis* Epico- pus, SS. Hieronymi & Ambroſii teſtimonio celebris.
- Chryſippus* Preſbyter Hieroſoly- mitanus, cujus extat elegans ſermo de B. Virgine.
- Chryſoſtomus Henriquez*, dili- gens Compiler Menologii Cifterciienſis, in quo tamen quædam ſunt ſphalmata circa Hiſtoriam, & Chronotaxim.
- Claudianus*. Latinorum Poëta- rum glorioſiſſimus, & ſi Græ- cis comparetur ſoli Homero ſecundus. Non tamen Chri- ſtianus fuit, ut quidam putant; nam Auguſtinus lib. 5. de Civit. c. 26. ducit eum a Chriſti nomine alienum fuiſ- ſe: & Paulus Oraſius lib. 7. Hiſtor. c. 35. eundem vocat eximium Poëtam, ſed paga- num pervicaciſſimum. Verſus autem de Chriſto, qui ei tribuuntur, ſunt Claudiani Mamerti Vienneniſis Preſby- teri, ſive Damasi Papæ, ut aliis placet.
- Claudii Marii Victoris* Maſſi- lienſis, Commentariorum in Genefim libri tres verſu he- roico eleganti. Fuiſſe autem ſecularis literaturæ quam ſa- crarum literarum peritiorem, judicium eſt Gennadii Maſſi- lienſis.
- Claudius Eſpencaus*, inſignis Theologus Pariſienſis, ſed in quibusdam cautè legendus.
- Claudius Salmaſius* Eccleſiæ Romanæ hoſtis, vir loquax, & veterum Auctorum Com- pilator.
- Claudius Minoës*, vir multæ lectionis & eruditionis.
- Claudius Seiffellus* ex Epico- po Maſſilienſi Taurinenſis Ar- chiepiſcopus, ſcientia, elo- quentia & pietate inſignis.
- Clemens Alexandrinus*, penu ſcientiæ, priſcorumque ſa- pientum medullam continens.
- Clemens Romanus* Martyr, in cujus operibus utilia multa ſunt, multa item apocrypha, & quæ tanto viro perperam adſcripta cenſentur.
- Clemens Galanus*, Clericus, Re- gularis, vir de Armena Eccle- ſia optimè meritus, qui de eius cum Romana conciliatione luculentum opus edidit La-

- tino & Armeno idiomate.
- Cledonius*, Romanus Senator, cujus est expositio in Donati Grammaticam.
- Constantius* Presbyter de vita Sancti Germani.
- Constantinus Gaïetanus* Abbas, vir eruditus, sed cum voluerit inimicitiis clarescere, multorum in se odia concitavit.
- Constantino Imperatori* cognomento Pogognato, tributa Geoponica, sive de re rustica liber, quem collegit ex variis auctoribus Dionysius Uticensis, vel secundum alios Cassianus Bassus, ut ait Vossius cap. postremo libri primi de Historicis Græcis.
- Constantinus Harmenopulus* dignitate & literatura illustris.
- Consalvus Durantus* Episcopus, qui Revelationes S. Brigittæ notis illustravit.
- Columbanus* Abbas, notæ sapientiæ & sanctitatis magister.
- Cornelius Gallus* Forojulienensis, mellitissimus Poëta. Sed Maximiani esse quæ vulgò ei tribuuntur, nihilque Galli ad nos pervenisse Critici accuratiores sentiunt.
- Cornelius Tacitus*, vir liberi iudicii & styli, prudens & acutus, sed impius quandoque, & detestandus.
- Cornelius Celsus* Medicus; at in illo styli facilitas, brevitatis, numerus, non Medicina spectanda est. Vixit sub Tiberio.
- Cornelius Iansenius*, senior, sacrarum Literarum accuratus interpret.
- Cornelius à Lapide*, pius item & doctus Scripturarum explanator.
- Coluthus* Thebanus Lycopolita, Poëta præclarus de raptu Helenæ: claruit tempore Anastasii Imp.
- Columella*, utilis, eloquens & politus auctor, qui de re rustica minimè rusticè scripsit tempore Claudii Imperatoris.
- Corippus* Africanus Grammaticus, & Poëta sub Justino juniore Augusto, cujus laudes cecinit carmine heroico.
- Cosma* Hierosolymitani Hymni sacri & elegantes. Fuit Episcopus in urbe Majuma, Constantino Copronymo imperante.
- Concilia* Generalia, & Provincialia.
- Curius Fortunatianus*, cujus sunt libri tres Rhetoricæ Scholicæ, quibus hanc artem optimè expressit.
- Cydonii* Oratio de contemnenda morte. Est autem hic Demetrius ille Cydonius Thessalonicensis vir multæ doctrinæ & pietatis, qui multa opera D. Thomæ Aquinatis in Græcum transtulit, & adversus schisma Græcorum plura scripsit.
- Cyprianus* Martyr floridus, suavis, doctus, & efficax ad persuadendum. Tertullianum in quibusdam opusculis imitatus est, sed stylo clariori & elegantiori.
- Cyrillus Alexandrinus* pietate, eloquentia & acumine insignis.
- Cyrillus Hierosolymitanus*, cujus Catecheses Apostolicam redolentem descriptionem,

D

Dacio, Episcopo Mediolanensi falso adscriptum Chronicon, ut censent viri docti.

David à Mauden, rerum moralium peritissimus.

David Origanus, cujus Astronomicae Ephemerides valde eruditae sunt, in nonnullis tamen locis expurgandae.

Demetrio Phalerao tributus liber de Elocutione Rhetoricis necessarius, qui esse creditur alterius Demetrii Rhetorici Alexandrini, ut docet Vossius, lib. 6. institutionum oratoriarum, c. 2. sect. 2.

Diadochi, Photicensis Episcopi capita centum de perfectione docta & sublimia.

Dio Coreius, Romanae Historiae scriptor elegans: sed qui morum, vel iudicii pravitate insignes viros insectatur Ciceronem, Senecam, & alios. Grandi sermone & tumido utitur, ut notat Photius.

Dio Pruseus, ob auream facundiam dictus Chrysostomus, Orator clarissimus, vehementia, ubertate, & varietate praestans.

Diodorus Siculus, Historicus celeberrimus, quem Plinius ait primum à Graecis esse, qui desierit nugari. Verè tamen Historiae fabularem initio admiscuit, & ex quadraginta libris, quos scripsit, quindecim soli supersunt. Vixit sub Augusto.

Diogenes Laërtius, sedulus indagator antiquitatis, ex cujus

libro de vitis Philosophorum multum proficere possunt studiosi. Sunt qui dicant eum plus studii in legendo, quam diligentiae in scribendo adhibuisse. Floruit circa tempora Antonini Pii.

Diomedes, Grammaticus multae peritiae in arte sua.

Dionysius Areopagita, dictus Theosophus, ut ait Hilduinus in Areopagiticis, vertex Theologorum.

Dionysius Carthusianus, doctor eccltaticus, pius, sapiens, & numero operum quae scripsit, vix ulli post Augustinum postponendus.

Dionysius Halycarnassaeus, studiosissimus antiquitatis, utilis & veracissimus Historicus, nobilis item Rhetor, & subtilis Criticus. Vixit sub Augusto; librosque xx. scripsit, sed xj. soli supersunt.

Dionysius Alexandrinus, sanctitate & doctrina eximius, cujus sepe cum laude veteres Patres mentionem faciunt Hieronymus, Athanasius, itemque Eusebius, & alii.

Dionysius Longinus, Cassius, mordax Criticus, & Rhetor praestantissimus, atque egregius Philosophus, Magister Porphyrii, quem Ennapius in vita Porphyrii, & ipse Porphyrius in vita Plotini valde commendant.

Dionysius Petavius, luculentus & doctissimus Scriptor, humana & divina literatura insignis.

Dionysii Tracis, Tisei Alexan-

drini discipuli Aristarchi docti & antiqui Grammatici diæreses. Hunc laudant Clemens Alex. lib. 3. Strom. Plutarchus in vita Homeri, Suidas, Sextus Empyricus lib. 1. adv. Mathem. c. 3. & alii. Pleraque ejus opera extant MS. in Bibliotheca Vaticana.

Diophantus Alexandrinus, insignis Arithmeticus, & præcipuus Algebrae Scriptor, ejusque inventor. Vixit sub Antonino, eique rectius Algebrae inventio tribuitur, quam Gebro Arabi, ut quidam putant.

Dioscorides Anazarbensis, Medicus celeberrimus, quem secuti sunt, & transcripserunt ferè omnes, qui de simplicibus medicamentis tractant.

Dorothei Archimandritæ doctrinæ, sive sermones Monasticæ disciplinæ praxim edocentes.

Dorotheus Tyrius creditus auctor Synopsis de vita & morte Prophetarum, quo in libro multa sunt tanto viro indigna. Sunt qui putant esse cujusdam Dorothei Abbatis Romani.

Dracontius, Poëta Christianus non ignobilis de Opere sex dierum.

Drogo Monachus, & Episcopus Ostiensis, pius, dulcis, & facundus.

Dungalus Monachus adversus Claudium Taurinens. Episcopum Iconoclastam.

E

Ebrardi Betuniensis liber Antihærescos, quo Valdensium sectam egregiè & diffusè confutat.

Echberti Monachi in Sconaugia sermones adversus Catharos: itemque deprecatio ad Beatam Virginem inter opera D. Bernardi.

Ecclesia Lugdunensis liber de tribus Epistolis, quo quemdam Monacham subtilissimè defendit, Gotteschalcum scilicet hæreticum, cujus historiam Lud. Cellotius scripsit, ubi multa de hoc libro ejusque auctore.

Edmundus, ex Monacho Cisterciensi Archiepiscopus Cantuarien. vir magnæ sanctitatis, sed simplicissimi eloquii.

Eginhardus, Caroli Magni Imper. gener, deinde Monachus, & vitæ ejus Scriptor elegans & fidelis.

Elizabeth de Scondugia libri tres Revelationum, in quibus quædam sunt æquiori trutinæ examinanda.

Elias Cretensis, Nazianzeni Scholiastes.

Eliæ Monachi Græci Florilegium spirituale.

Eligii Noviomenfis Episcopi utiles ad populum & ad clericum Homiliae.

Emmanuel Bryennius, Musicus Græcus peritissimus, in quo multa sunt, quæ item reperiuntur in Musica Euclidis, & Aristidis Quintiliani. Sed cum hujus ætatem ignorem, nescio quis plagium fecerit.

- Emmanuel Malaxus**, Peloponnesus auctor Turco - Græciæ, quam Martinus Crusius Græcè & Latine edidit.
- Ennius**, primus inter Latinos Epicus Poëta, ingenio maximus, art rudis, ut ait Ovidius.
- Epiphani** Episcopi universæ antiquitatis Ecclesiasticæ Promptuarium, sed qui in sermone Atticæ elegantiam nitorem neglexit.
- Epiphani Constantinopolitani** Epistol. ad Hormisdam.
- Ephram Syri** Diaconi opera spirituale doctrinam, & celestem pietatem redolentia.
- Epietetus** Stoicus, veræ Philosophiæ incomparabilis Magister, quem Franciscus de Sales Episcopus Gebennen. lib. 2. de amore Dei cap. 18. probabile existimat ad fidem conversum in fine. Expurgandus autem est ab erroribus Stoïcismi.
- Eradius** Presbyter, cujus sunt quidam sermones inter opera D. Augustini.
- Erius Puteanus**, vir admodum doctus & eruditus.
- Ermengardus** contra Valdensium Sectam.
- Esaias Abbas**, Monasticarum virtutum optimus præceptor.
- Etherius** Episcopus Uxamensis adversus Elipandum Episcopum Toletanum.
- Evagrius Ponticus**, qui opuscula quædam Ascetica, & vitas quorundam Patrum scripsit: sed hic Pelagianæ hæresis semina jecit.
- Evagrius Scholasticus**, Ecclesiastica Historiæ Scriptor, res potius profanas, quam sacras pertractans.
- Euclides**, antiquus, celeberrimus & incomparabilis Mathematicus, quem Platoni coævum plerique faciunt, sed integro ferè sæculo posteriorem ostendit Vossius de scientiis Mathematicis cap. 15.
- Eucherius** Lugdunensis Episcopus, quem Senecam Christianum vocant, scripsit multa: sed commentaria in Genesim, & in libros Regum ei falsò tributa videntur, quia in his Gregorium Magnum citat, qui centum & amplius annis post eum vixit.
- Eudoxi** optimi astrologi Phænomena. Platoni æqualis fuit, ejusque vitam scripsit Laërtius.
- Eugippus** Abbas, Scriptor vitæ S. Severini Noricorum Apostoli.
- Eulogii** Cordubensis, martyrii & scriptis eximii, Memoriale Sanctorum.
- Eumenii** Rhetoris elegantissima oratio pro Scholis instaurandis.
- Eunapii** Sardiani opus elegans & venustum de vitis Philosophorum, & Sophistarum, in quo passim ostendit, quàm fuerit Christianis insensus.
- Euripides**, summus Tragicorum, quem Scenicum Philosophum vocant Sextus Empyricus, & Clemens Alexandrinus.
- Eusebio Emiseno** falsò tributa Homiliæ, quarum plerique sunt Eucherii Lugdunensis, aliæ etiam Fausti Regiensis,

- aliæ Cæsarij Arelatensis. Por-
rò Eusebium patria Phœni-
cem, Emesæ urbis ad Libanum
Episcopum, Arianum fuisse
testatur Theodoretus Dialo-
go 3. adv. Hæreticos, qui
impatibilis inscribitur.
- Eusebius Pamphili*, Episcopus
Cæsariens. omnium antiquo-
rum Philosophorum doctrinis
excultus, arque insignis Hi-
storicus, & laude dignus;
si Ariana hæresi non fuisset
infectus.
- Eusthathi Martyris*, Episcopi
Antioch. egregia Commen-
taria in Exameron.
- Eusthathius Archiepiscopus* The-
salonicensis, Homeri inter-
pres doctissimus, acutissimus,
religiosissimus.
- Eutropius*, Historicus nec dili-
gens nec elegans, quem pu-
tarunt nonnulli fuisse Chri-
stianum, & discipulum S. Au-
gustini; sed repugnant tem-
pora, nam hic sub Juliano
Apostata in Perfide militavit,
ut observat Vossius lib. 2. de
Histor. Latinis.
- Euthymius*, Zigabonus, cujus
sunt elegantes, eruditi, &
pressi Commentarii in Scrip-
turam. Scripsit etiam Pano-
phram adversus Hæreses iussu
Alexii Comneni Imperatoris.
Sed ex ejus tractatu contra
Latinos, cujus meminit Leo
Allatus lib. 2. de Consensu
Ecclesiæ Occid. & Orient.
cap. 10. n. 5. constat eum
schismaticum fuisse.
- Eutychianus*, de Pœnitentia
Theophili, qui Deum & B.
- Virginem scripto negaverat,
apud Surium die 4. Februarii.
Exordium Ordinis Cisterciensis,
incerti auctoris.
- F
- Facundus*, Episcopus Her-
mianensis in Africa, vir
sui nominis, cujus libri pro
defensione trium Capitulo-
rum Concilii Calchedonensis,
licet malæ faveant causæ,
plura tamen bona continent,
& lectu digna.
- Fabri Paulini*, Utinensis libri
vii. de septenario recondita
Philosophia, & omni erudi-
tione referti.
- Faustus*, Episcopus Regiensis in
Gallia, quem Regiensis Ec-
clesia ut Sanctum colit die 16.
Januarii, sed ejus doctrina
damnata est, nam & Semipe-
lagianorum antesignanus fuit,
& nihil præter Deum esse
incorporatum asseruit Epist.
16. & 17. satis prolixa, & in-
fulsa disputatione. Confutat
hunc errorem in libris de
statu animæ Mamertus Clau-
dianus.
- Felix Ennodius*, Ticinensis, sen-
tentis abundans, eloquio in-
tricatus.
- Festus Pompeius*, Grammaticus
eruditissimus, quo utiliorem
lingua Latina non habet.
- Ferrandus*, Diaconus Carthagi-
nensis, vir excellentis doctri-
næ, quem auctiorem edidit,
& notis illustravit Franciscus
Chiffletus. è Soc. Jesu.
- Flavius Vopiscus*, diligens, sed
tenuis Historicus.
- Flori*, cognomento *Magistri*,
Ord.

- Ord. S. Benedicti, Expositio
Missæ. An hic Florus sit ille
Lugdunens. Ecclesiæ Diaconus,
cujus celebris memoria est
apud Sirmundum in Notis
ad Avitum pag. 60. apud Pe-
tavium to. 1. Theolog. lib. 9.
cap. ult. & apud Cellotium
sæpe in Hist. Gothescalci, vi-
derint Critici accuratiores.
- Franchinus Gafforius*, Lauden-
sis, Musicus excellens & eru-
ditus.
- Franco*, Abbas Affligeniensis,
cujus est luculentum opus de
Gratia Dei.
- Francisci Alvarez*, Æthiopia
Legatio multa continens cu-
riola.
- Franciscus Georgius Venetus*,
ingeniosus auctor, sed Caba-
listis nimium addictus.
- Francisci Luisini* Utinensis, cri-
tici exquisiti Parergon libri
tres.
- Francisci Perucii*, Pompæ fune-
bres Italicè descriptæ.
- Franciscus Petrarca*, Poëta,
Orator, & Philosophus multi
nominis, qui, ut ait Iovius,
sepultas literas è Gothicis tu-
mulis excitavit.
- Franciscus Ribera*, in sacris lite-
ris explanandis disertissimus.
- Franciscus Sacchinus*, Societatis
Jesæ, post Nicolaum Orlandi-
num Historiographus ac-
curatissimus.
- Franciscus Suarez*, primæ notæ
Theologus.
- Franciscus Salesius*, Episcopus
Gebennens. cœlesti sapientia,
& Apostolico spiritu plenus.
- Franciscus Turrianus*, rerum
Ecclesiasticarum peritissimus.
- Freculsus Monachus*, deinde
Episcopus Lexoviensis, cele-
bris Historicus.
- Frontinus*, prænominatus *Sext.*
Julius, cujus est præclarum
opus Stratagematicon.
- Fulbertus Carnotensis*, scientia,
sanctitate & zelo Ecclesiasticæ
disciplinæ insignis.
- Fulgentius Ruspenfis* Episcopus,
stylo clarus, doctrina pro-
fundus.
- Fulgentii Planciadis* Grammati-
ci, Mythologiarum libri tres,
utiles quidem, sed dictionis
admodum tumidæ, & verbis
abstrusis atque poëticis abun-
dantes. Hoc opus editum
olim fuit sub nomine Ful-
gentii Episcopi Carthaginen-
sis. Bollandus die 14. Januarii
censet esse S. Fulgentii Epi-
scopi Astigitani in Hispania,
Fratris Ss. Leandri & Isido-
ri, qui primò fuit Episcopus
Carthagenæ, unde fortassis
factum est, ut Fulgentio Car-
thaginensi tribueretur. Sed
hæc est conjectura Bivarii in
Commentar. ad Chronicon
supposititium M. Maximi:
nam Auctor Mythologiarum
est proculdubio Fulgentius
Planciades Grammaticus Afri-
canus.

G

Gabrias, Scriptor fabula-
rum, quæ in antiquis
Codicibus nomen præferunt
Ignatii Diaconi. Hunc non
Gabriam, sed Babriam vocat
Suidas.

Gabriel Albaspinus, Episcopus.

- Aurelianensis, rerum Ecclesiasticarum scientia omni ex parte ornatus.
- Gabriëlis Biel*, literalis & mystica Canonis Missæ explicatio, quam tamen ipse in fine operis ingenuè fatetur se collegisse ex Magistri Eggingi Brunsvick lectura, paucis additis & immutatis.
- Gabriëlis Palaoti*, Cardinalis, laudatissimus liber de sacris & profanis Imaginibus.
- Galenus Pergamenus*, Medicus, & Philosophus magni nominis, in cujus scriptis intempestivas digressiones, & longas periodos damnat Photius. Erravit etiam in natura animæ rationalis explicanda. Nemo tamen plura scripsit, ac majori doctrina; quare Antiqui eum æquare Aristoreli, & ipsi etiam Platoni non dubitarunt, ut indicant Alex. Aphrodisiensis in lib. 8 Topic. non procul à principio, & Eusebius circa finem lib. 5. Eccles. Historiæ. Vixit sub Antonino Philosopho, & Commodo filio.
- Gaspas Barthius*, Criticus & Philologus multæ eruditionis.
- Gaudentius*, Episcopus Brixien- sis, pietate & sapientia illustris.
- Gemini Rhodii*, qui vivebat Ciceronis ætate, Elementa Astro- nomica.
- Gilbertus Genebrardus*, Archiepiscopus Aquensis, sacrarum Literarum & linguarum peritiz eminentissimus. Fuit Monachus S. Benedicti, cuiusque Archiepiscopatum à Grego- rio XIII. adeptus esset eorum intercessione, qui à Rege desciverant, eo postea rerum potito, habita dignitate frui non potuit.
- Gennadius Massiliensis*, cujus est opus de Ecclesiasticis Dogmatibus tributum Augustino.
- Gennadius Scholarius*, Patriarcha Constantinopolit. lingua nitidus, & ingenio acer, qui scripsit adversus Græcos pro Synodo Florentina. Alius fuit eodem tempore Gennadius Scholarius Monachus, ejusdem Synodi perpetuus hostis.
- Georgius Buchananus*, Scotus, nobilis Poëta, sed intamis Apostata, & hæreticus impiissimus.
- Georgius Cedrenus*, Monachus Græcus, in cujus Historia si quid boni reperitur, ab aliis compilatum est.
- Georgius Codinus*, Curopalates, scriptor exactissimus de Officiis Ecclesiæ, & aulæ Constantinopolitanæ.
- Georgii Nicomediensis* Metropolitanæ Orationes, in quibus summa pietas & eloquentia nitet.
- Georgius Pisides*, Diaconus, & Chartophylax Ecclesiæ Constantinopolitanæ, haud ignobilis Poëta.
- Gerardus Belga*, Monachus Benedictinus, cujus devotissima & ferventissima opuscula edidit vir doctissimus, ejusdem Ordinis Professor, Gabriel Bucelinus.
- Germani*, Patriarchæ Constantinopolitani Theoria rerum

- Ecclesiasticarum, & sermones elegantissimi. Cùm verò plures ejus nominis ejusdem Sedis Episcopi fuerint, incertum est an uni, & cui tribuenda sint hæc scripta.
- Gertruda*, sanctissimæ Abbatissæ vita, sive Insinuationes divinæ pietatis.
- Gilbertus*, Abbas Suvinshetensis in Anglia, Ordinis Cisterciens. post D. Bernardum, eodem ferè spiritu Canticorum explanator.
- Girardi Ruffi* Commentaria in Arithmeticam Boëthii, Pythagoricis & Platoniceis subtilitatibus illustrata, sed cautè legenda: Auctor enim, cùm esset Episcopus Oleronensis in Bearnia, hæresim in ea Provincia propagavit.
- Gofridus*, Abbas *Vindocinensis*, & Cardinalis, vir florentissimæ pietatis, & doctrinæ: ex cujus Epistolis ea expungenda, quæ est ad Robertum de Arbrisselo in sancti viri dedecus conficta à Roscelino damnato in Concilio Suesionensi anno 1140.
- Gorgia Leontini*, Rhetoris omniscii, sed numerorum nimium studiosi, Oratio de Laudibus Helenæ.
- Gregorius Nazianzenus*, dictus Theologus, humanæ & divinæ sapientiæ thesaurus.
- Gregorius Neocæsariensis*, dictus Thaumaturgus, scriptis & miraculis admirandus.
- Gregorius Nyssenus*, vir eloquentissimus, & omni doctrina refertus, frater Basilii Magni.
- Gregorius Magnus*, Papa, morum instructor præcipuus, & omnium virtutum Magister.
- Gregorius Turonensis*, fidelis Historicus, sed simplicioris eloquii.
- Gregentii* Archiepisc. Tephrensis in Regno Homentarum, qui olim Sabæi, Disputatio doctissima adversus Hebræos.
- Guerricus Abbas Igniacensis*, Ordinis Cisterciens. suavis, pius, & abundans cœlesti doctrina.
- Guido Aretinus*, Monachus, Ecclesiasticæ musicæ decus, & facilioris methodi canendû inventor.
- Guigo*, majoris Carthusiæ Prior, vir probatissimæ vitæ & scientiæ, cujus est tractatus Augustino, & Bernardo tributus sub titulo Scalæ Paradisi, sive de modo orandi.
- Guilbertus Tornacensis*, doctus & pius Theologus, Ordinis Minorum.
- Guilielmus Abbas S. Theodorici*, auctor Tractatuum ad fratres de Monte Dei, & de Amore Dei inter opera D. Bernardi.
- Guilielmus Baldesanus*, Theologus Taurinens. scripsit Historiam Ecclesiæ Occidentalis, quæ extat MS. in Bibliotheca Serenissimi Sabaudicæ Ducis.
- Guilielmus Budæus*, Græca & Latina eruditione, legumque scientia instructissimus, qui tamen lectori sæpe molestus est variis & perpetuis digressionibus.
- Guilelmi Canteri*, viri multarum literarum ac summi

judicii novæ Lectiones.
Guilielmus Durandus, dictus
 Speculator, præter Speculum
 Iuris scripsit Rationale divi-
 norum Officiorum omnibus
 Ecclesiasticis necessarium.
Guilielmus Esengrenius, qui
 adversus Hæreticos voce &
 scriptis strenuè decertavit.
Guilielmus Parisiensis Episcopus,
 patriâ Arvernus, in Scripturis
 divinis, & doctrina morali
 copiosè eruditus.
Guilielmus Postellus, auctor dam-
 natus, nugator supersticiosis-
 simus, qui capacissimum in-
 genium, variaque doctrina
 instructum nugis suis ac
 somniis multum fecit.
 Nicol. Orlandinus initio libri
 quinti Histor. Soc. Jesu è
 Tyrocinio Societatis à S.
 Ignatio amandatum scribit,
 quod spiritu erroris inflatum
 deprehendisset. Catholicus
 tamen Parisiis ætate decrepita
 obiisse dicitur.

H

H *Artmannus* Monachus,
 Poëta pius & simplex.
Haymo Monachus, & postea E-
 piscopus Halberstatensis, in
 explicandis Scripturis facilis,
 & accuratus.
Hebed Jesu Metropolitansobensis,
 cujus tractatum de Scriptori-
 bus Chaldæis edidit Abraham
 Ecchellensis, & notis erudi-
 tissimis illustravit.
Henricus de Knyghton, Canoni-
 cus Leycestrensis, de Eventu-
 bus Angliæ inter x. Rer.
 Anglicarum Scriptores editos
 à Seldeno.

Henricus Cardinalis Ostiensis. Ju-
 ris Pontificii consultiissimus.
 Primus omnium Summam
 scripsisse creditur multa eru-
 ditione Canonica plenam.

Henrici Glareani, Helvetii,
 Musici eruditissimi, Dodeca-
 chordon.

Henricus Harpius, mysticæ
 Theologiæ Magister doctus,
 methodicus, singularis.

Henricus Spondanus, Episcopus
 Appamiarum, Baronii Epito-
 mastes & Continuator, qui
 etiam librum de sacris Cœ-
 meteriis edidit omni genera
 eruditione refertum.

Henricus, auctor mysticæ Theo-
 logiæ, quæ incipit *Via Zion*
lugent, & D Bonaventuræ
 tribuitur. A quibusdam de
 Palma, ab aliis de Balma co-
 gnominatur. Fuit Confessa-
 rius B Coleræ, & vir magnæ
 perfectionis, teste Vuadingo
 Annalium to. 4. anno 1380.
 num. 25.

Heliodori, patriâ Phœnicis,
 Tricæ in Thessalia Episcopi,
 Historia Æthiopica suavissi-
 ma, castissima, & sine exem-
 plo artificiosa. Hunc tan-
 quam Principem sequuti sunt,
 qui fictas historias ediderunt,
 sed ut ejus artificium non sunt
 assequuti, ita nec modestiam
 sequuti sunt, non sine morum
 & honestatis irreparabili de-
 trimento.

Heraclidis (non Pontici, qui
 fuit discipulus Aristotelis, sed
 alterius recentioris, citantur
 enim in hoc libro posterioris
 ævi auctores) doctrinam

Allegoriæ in Homero n.
Hermanus Contractus, ex illustri Veringensium Comitum sanguine, pietate & scientia illustrissimus, sed Chronicon ejus pene ad verbum ex Beda exscriptum est.

Hermetis Pastor, liber ab antiquis Patribus laudatus, & à S. Irenæo nomine scripturæ citatus, quamvis nunquam in Canone fuerit. Qui verò nunc extat, corruptus ab Hæreticis censetur, & tanquam apocryphus rejicitur.

Herodianus, Historicus elegans, perspicuus, copiosus, veritati ubique studens, nisi in Alexandro, & Maximino, ut Angelus Politianus, & veteres etiam Scriptores observarunt.

Herodotus, Pater Historiæ, dulcis, candidus, fufus, sed quandoque fabulosus. Athenæus vocat eum maximè admirandum, & melliflum. Hic est antiquissimus Historicorum, quos habemus: nam quæ circumferuntur Historiæ de bello Trojano, sub nomine Daretis Phrygii, & Dyctis Cretenfis, fictitiæ sunt, & antiquis illis falsò attributæ.

Heribertus Rosneidus, cujus multa eruditio, & vividum ingenium tum in aliis libris elucet, tum præcipuè in vitis Patrum, quas collegit, & illustravit.

Hervæus, Dolensis in Biturigibus Monachus, qui vixit circa annum 1130. Auctor Commentariorum in Paulum, quæ S. Anselmo Cantuariensi tri-

buantur. Hujus vita describitur Tom. 2. Spicilegii veterum Scriptorum, quos in lucem profert V. cl. Lucas Dacherius Benedictinus, Epist. 58. Bellarminus & alii hæc Commentaria falsò adscribunt Hervæo Natali Magistro Generali Ordinis Prædicatorum, sed errorem detexit vero auctore invento Philippus Labbe vir eruditissimus, & de libris ac literis optimè meritus.

Hesiodus, Poëta perelegantis ingenii, & mollissima dulcedine carminum memorabilis. Quidam Homero juniorem, alii antiquiorem faciunt, sed plurimum opinio est æqualem fuisse.

Hesychii Presbyteri Centuriæ de temperantia & virtute, stylo non admodum claro.

Hesychii (alteriusve an ejusdem nescio) Presbyteri Hierosolymitani, quem Hsychium vocant, Commentaria in Leviticum. Hic ejus Ecclesiæ Presbyter, non autem Patriarcha fuit, ut constat ex Photio, & ex Rabano, Proëmio in Leviticum, quibus consentiunt antiquæ inscriptiones in Codicibus MSS. Addit in hanc rem alias conjecturas Joann. Bollandus in cap. 6. vitæ Euthymii Abbatis die 20. Januarii.

Hieremia Drexelii, varia Opuscula spiritualia lectu dignissima.

Hieroelis, Philosophi, in aurea Pythagoræ carmina valde diij

- utiles ad bene vivendum Commentarii.
- Hieronymus Stridonensis*, vir omnium virtutum, divina & humana eruditione orbi notissimus.
- Hieronymus Cardanus*, vir doctus, & magni ingenii, sed impius, ut constat ex ejus libris, præsertim ex eo quem scripsit de utilitate capienda ex adversis, in quo sceleratos suos mores graphicè expressit.
- Hieronymus Emsor*, Suevus, vir doctus, & Fidei Catholicæ tenacissimus, qui adversus Lutherum strenuè decertavit. Sed in vita S. Bennonis, quam scripsit, vellem eum abstinuisse ab ethnica locutione, nam B. Virginem magnam Deam, Sanctos Deos, Clericorum collegium psallentium Sectam vocat, & alias hujusmodi phrasas habet viro Catholico prorsus indignas.
- Hieronymi Magii*, solertissimi Critici Miscellanea Fuit hic capta Cypro in Asiam adductus, & quod mirum est, servus hominis Turcæ libros composuit.
- Hieronymi Mercurialis* variaz lectiones, atque eruditum opus de re Gymnastica.
- Hieronymus Platus*, cujus libri de Bono status Religiosi singularem ejus doctrinam, & styli elegantiam valde commendant.
- Hieronymus Osorius*, vir eloquio suavis, ingenio, doctrina & pietate præstantissimus.
- Hieronymi Rubei*, Scriptoris diligentissimi Historiæ Ravennates.
- Hilarius Pictaviensis* Episcopus, doctrina & stylo gravissimus, sed difficilis, & obscurus.
- Hilarius Diaconus*, cujus sunt Commentaria in Paulum, quæ Ambrosio tribuuntur. Hujus meminit Augustinus lib. 4. contra duas Epistolas Pelagianorum c. 4. citatque locum ex his Comment. in cap. 5. ad Romanos. Hieronymus autem in Dialogo adversus Luciferianos vocat eum Orbis Deucalionem ob inductum anabaptismum.
- Hildegardis*, celeberrimæ Sanctimonialis Opera varia, divino spiritu exarata.
- Hildebertus*, Cenomanensis Episcopus, postea Archiep. Turo-nensis, cujus Epistolæ dulcissimæ & venustissimæ sunt.
- Hildefonsus*, Archiepiscopus Toletanus, B. Virginis laudator devotissimus, ac ejus intemeratæ Virginitatis defensor eximius.
- Hilduinus*, Abbas S. Dionysii Parisiensis, qui Historiam Areopagiticam, seu vitam S. Dionysii scripsit petente Ludovico Imp.
- Hincmarus* Remensis Episcopus, doctus, sed dubiæ famæ, dubio vitiorum ac virtutum temperamento.
- Hipparchi* Bithyni, veteris Astronomi, quem Plinius lib. 2. c. 26. nunquam satis laudatum dicit, Expositio in Arati Phænomena.

Hippocrates Cous, summus Philosophus, & totius Medicinæ parens. Natus est anno 1. Olymp. 80.

Horatius Venusinus, Lyricorum Phoenix, Satyricus mordacissimus.

Honorii Augustodunensis, Gemma animæ, sive explicatio divinorum officiorum.

Homerus, Fons ingeniorum, Princeps Poëtarum.

Horus Apollo, Niliacus, antiquus Scriptor Hieroglyphicorum.

Hugo à S. Victore, humanis & divinis literis apprimè excultus, doctrinæ D. Augustini æmulator, vocatus ob id lingua Augustini.

Hugo Eterianus, Græcè & Latinè doctus, sed pro sæculi vitio non multum elegans.

Hugo Folietensis Monachus, auctor librorum de Claustro animæ inter opera Hugonis Victorini.

Hugo Menardus, Monachus, sacra & Monastica eruditione, omnique literarum gloria illustis.

Humbertus Cardinalis, Sylvæ Candidæ Episcopus, Latinorum rituum adversus Græcos propugnator, nimius tamen, & minor quam par esset.

Humberti Magistri, Ord. Prædicatorum pium & utile Opusculum de Religiosorum eruditione.

Hyginus, prænominatus C. Julius, Augusti libertus, nobilis Antiquarius & fabulator.

Hyginus alter, sive Hygenus, inter Auctores Gromaticos

editus à Nic. Rigaltio, qui vixit Trajani ætate, ut ipsemet testatur in suo elegantissimo libello.

Hyppolitus Marraccius Lucensis, vir eruditus, & multæ pietatis erga B. Virginem.

Hyppolitus Portuensis Episcopus, & Martyr, scriptor disertissimus, & Apostolici spiritus.

I

Iacobi Alvarez pium, prolixum, & sacris documentis plenissimum Opus de Vita spirituali.

Iacobus Boulduc, Capuccinus, vir iudicio, inventione & doctrina egregius, ut constat ex ejus libris de Ecclesia ante & post legem, & de Oggiō Christiano.

Iacobus Bozius, Ecclesiastica eruditione clarus, crucis Encomiastes.

Iacobi Fabri Stapulensis, viri docti Elementa musicalia: sed hic in fine defecit ad Calvinistas.

Iacobus Gretzerus, malleus Hæreticorum, cujus libri de Cruce omni laude dignissimi sunt.

Iacobus Gualterus, Chronographus diligens, & hæresum profligator.

Iacobi Gutherii de Jure manium, sive de prisco funere libri tres valde eruditi.

Iacobi Pamelii Liturgica, & notæ doctissimæ in Tertullianum, & Cyprianum.

Iacobi Philippi Foresti, Bergomatis egregium opus, quod prænotavit Supplementum d iij

- Chronicorum, in quo tamen nihil aliis indictum dicit.
- Jacobus de Valentia*, Episcopus Christopolitanus, Psalmorum & Canticorum Commentator.
- Jacobus de Vitriaco*, Episcopus Aconensis, & Cardinalis, celebris Historicus, & fervens divini verbi Declamator.
- Ignatius Martyr*, dictus Theophrorus, vir Apostolicus. Quæ ejus Epistolæ veræ sint, quæ suppositiæ, optimè Bolland. in Prologom. ad ejus vitam.
- Jamblicus*, nobilissimus Platonius, qui de mysteriis Ægyptiorum, & de vita Pythagoræ libros scripsit, & protrepticæ ad Philosophiam orationes: sed in vita Pythagoræ multa surripuit ex ea, quam scripserat Porphyrius ejus Præceptor. De vita Pythagoræ libros VII. composuit, quorum quatuor duntaxat ad nos pervenerunt: duo priores editi sunt, duo posteriores habentur MSS. in Bibliotheca Vaticana.
- Janus Durantius*, Casellius, Criticus insignis.
- Idiota*, pius Scriptor, cujus nomen nuper repertum est, Raimundus Jordanus.
- Innocentius Papa III.* stylo tenuis, doctrina sublimis.
- Joachimus Abbas* Ord. Cisterciensis, vir prophetici spiritus, & scientiæ non vulgaris.
- Joannes Andreas*, Bononiensis, J.C. doctissimus.
- Joannes Antonius Flaminius*, de vita sancti Petri Damiani.
- Joannes Antonius Valtrinus*, cujus est eruditum opus de Re militari.
- Joannes de Anania*, vulgò Archidiaconus, Juris Pontificii celebris Interpres.
- Joannes Azorius*, morali literatura instructissimus.
- Joannes Baptista Donius*, Florentinus, qui de Musica, modisque musicis antiquis & novis doctissime scripsit, doctius scripturus, si Græca eruditione præditus fuisset.
- Joannis Baptistæ Novati* pium & spissum opus de Eminentia Deiparæ.
- Joannes Bollandus*, cujus labor in colligendis actis Sanctorum Ecclesiæ Dei multum utilis est. Utinam vitam habeat tam prolixo operi parem.
- Joannis Bonifacii* Historia Virginialis de vita & miraculis B. Virginis.
- Joannis Belesh* accurata explicatio divinorum officiorum.
- Joannis Brodai*, Critici multæ eruditionis Miscellanea.
- Joannes Busæus*, Petri Blesensis Scholiastes.
- Joannes Cassianus*, Monasticæ perfectionis perfectissimus Magister.
- Joannes Cantacuzenus*, Eximperator Constantinopolitanus, eximius Historicus, sed res suas nimium extollens.
- Joannes Climacus*, sive Scalasticus (non Scholasticus, ut quidam scribunt) sic dictus à Scala graduum perfectionis, quam luculenter descripsit gradibus triginta. Asserit tamen Matthæus Raderus in notis libri ad Pastorem Scholasticum, dici debere ex Co-

- dicibus Græcis, cui consentit Philippus Labbe.
- Joannes Chrysoſtomus*, vir notæ ſanctitatis, & divinæ eloquentiæ theatrum.
- Joannes Coſhkiernus*, Leqdiensis, prudens & eruditus Politicus.
- Joannes Europalates*, Historicus Græcus, Græco ſchiſmate infectus.
- Joannes Damascenus*, in confeſſione Fidei clarus, in docendo ac differendo ſubtilis. De Hiſtoriis autem, quas ſcriptis ſuis inferit, quædam notarunt Baronius & Bellarminus, alii- que Theologi.
- Joannes Diaconus*, Scriptor vitæ S. Gregorii Magni.
- Joanni* Episcopo *Hierosolymorum* adſcriptus liber de Inſtitutione Monachorum ab aliquo Carmelita confectus, ut cenſet Baronius anno 444.
- Joannes Ecchius*, Suevus, Catholicorum dogmatum adverſus Lutherum ſtrenuus de- fenſor.
- Joannes Eusebius Nierembergius*, vir pius & doctus, multitudine librorum quos ſcripſit, omnibus notus.
- Joannes Fileſacus*, Theologus Pariſienſis, doctus & eruditus.
- Joannes Geometra*, Græcus elegans hymnographus.
- Joannes Gerardus Voſſius*, omni doctrinarum genere, atque omni eruditione mirabiliter excultus: utinam Orthodoxa fide imbutus fuiſſet.
- Joannes Gerson*, Scholaſticæ, moralis & myſticæ Theologiæ profeſſor eximius.
- Joannes Goropius Becanus*, de Symbolica Theologia optimè meritus. De eo Scaliger ita cenſet, quòd in ſuis libris nihil aliud oſtenderit, quàm ſibi otium ſuperfuiſſe, quo abuteretur ad levia ingenia oblectanda.
- Joannes Juſtus Lanſpergius*, veræ pietatis inſtructor exactiſſimus.
- Joannes Keplerus*, de quo jure dici poteſt, neminem in Mathematicis ævo ſuo ſubtiliorem fuiſſe: at dum Phyſica attingit, nemo profectò inep- tior. Lib. 4. Harmonic. cap. 2. ait terram magnum animal eſſe; & lib. de moribus Martis dicit Solem eſſe magnum magnetem. Pertinax etiam fuit in aſſerendo motu terræ, atque his paradoxis magnam ſuæ doctrinæ labem inſperſit.
- Joannis Kuchmanni* Lubecenſis opus eruditum de Solemnitatibus Romanorum funerum.
- Joannis Lorini* uberrima in Scripturam Commentaria.
- Joannes Mauburnus*, exercitiorum ſpiritualium Scriptor nullo ſecundus.
- Joannes Michaël Conſtantiensis*, in ſpiritualibus exercitiis pius, ſed prolixus.
- Joannes Monachus*, de vita S. Petri Damiani.
- Joannis Moſchi* Monachi, cognomento Evirati, Pratum ſpirituale de vitis SS. Patrum ſtylo ruidiori & humiliori, ut ait Photius. Tribuitur hoc opus à quibusdam Sophronio Episcopo Hierosolymitano,

- cui dicatum est.
- Joannes Nyder**, cujus præter Formicarium, est Alphabetum divini Amoris inter opera Gersonis.
- Joannes Picus Mirandulanus**, vir ingenii portentosi, & ad omne genus literaturæ idonei.
- Joannes Pineda**, profundus & eruditus Divinæ Scripturæ Interpres.
- Joannes Presbyter Nicomedienfis**, de Martyrio S. Basilei Episcopi Amasæ.
- Joannes Abbas Raythu**, eruditione divina copiosè instructus, Climaci Scholiastes.
- Joannis Reuclini**, seu Capnionis, damnatæ lectionis libri de Arte Cabalistica, & de verbo mirifico.
- Joannes Rosinus**, in Romanis antiquitatibus veterum Scriptorum sedulus excerptor.
- Joannes Rusbrochius**, Theologus mysticus, obscurus, magni Arcopagitæ æmulator.
- Joannes Savaro**, cujus notæ ad Sidonium, velut Cornucopiæ variarum rerum sunt.
- Joannis Sapientis**, Cyparissiotæ Expositio elementaria eorum, quæ de Deo dicuntur, quo libro abdita continentur mysteria mysticæ & symbolicæ Theologiæ.
- Joannes Savisheriensis**, Episcopus Carnotensis, tempore Alexandri III. super ævi illius morem doctissimus, vir gravis, etiam cum de nugis scribit.
- Joannes de Sacro Bosco**, Anglus, cujus libellus de Sphæra primum tenet locum inter ejus generis Scriptores.
- Joannis Schenckii**, Observationum medicarum libri varii & curiosi.
- Joannes Stephanus Durantus**, de Ritibus Catholicæ Ecclesiæ.
- Joannes Stobæus**, cujus est præclarissimum & valde utile opus Sententiarum ab antiquissimis Scriptoribus excerptum.
- Joannes Stofflerinus**, celebris Mathematicus, de Usu Astrolabii.
- Joannes Taulerus**, Ord. Prædicatorum, Theologus mysticus, profundus, & cœlesti sapientia singulariter imbutus.
- Joannes Trithemius**, doctus & pius auctor, sed in Historia non satis accuratus.
- Joannes à Turre Cremata**, Cardinal. Ord. Prædicatorum, Theologus, & I. C. eximius.
- Joannes Tzetzes**, Poëta Polyhistoricus, in Chiliadibus quas scripsit sæpe stolidus & inutilis.
- Joannes Xiphilinus**, Monachus, & postea Patriarcha Constantinopolit. Dionis Cassii abbreviator.
- Iodoci Clichtovai**, sacrarum Literarum scientissimi, Elucidatorium Ecclesiasticum.
- Iodici Cocci**, infinitæ lectionis opus, quod Thesaurus Catholicus inscribitur, in quo tamen nullum statuit discrimen inter veros & supposititios auctores.
- Jonas Abbas Luxoviensis**, qui multas Sanctorum viras luculento sermone descripsit. Errat Trithemius, & alii post ipsum,

- putantes hunc Hibernum fuisse; nam ipse se Italum asserit in Attala, & Monasterii Bobiensiis alumnum: discipulus autem Columbani dictus est, quia ejus Regulam professus est.
- Ionus Episcopus Aurelian.* adversus Claudium Taurinensem.
- Jordanus*, sive *Iordanus*, ex Notario Gothorum Episcopus Ravennas, cujus liber de rebus Getarum Epitome est Geticorum Cassiodori. Stylo utitur rudi & agresti, nisi ubi ex Floro quædam transcribit.
- Ioseph Flavius*, Hebræus, stylo dilucidus, amabilis, jucundus, sed in antiquitatibus parum fidelis.
- Ioseph Vicecomes*, Mediolanensis, qui de antiquis Ecclesiæ Ritibus plures libros doctè & luculenter conscripsit. At alicubi eum errasse ostendit Leo Allatius libro de Narthece veteris Ecclesiæ.
- Ioseph Zerlinus*, recentiorum Musicorum Princeps, qui edidit Italico sermone plures libros Institutionum & Demonstrationum harmonicarum.
- Irenæus*, Episcopus & Martyr, omnium doctrinarum, ut inquit Tertullianus, curiosissimus explorator.
- Isidorus Hispalensis*, omni genere literarum excultus. Junior à quibusdam vocatur, ut distinguatur ab Isidoro Cordubensi, qui vixit circa ann. 400. cujus sunt Commentaria in libros Regum.
- Isidorus de Isolanis*, Mediolanensis, Ord. Prædicatorum, præclarus suo tempore Philosophus, & Theologus.
- Isidorus Pelusiota*, doctrinæ spiritualis non sine eloquentiæ laude Professor.
- Isaaci Syri Presbyteri*, Antiocheni, utilis & pius liber de Contemptu mundi; sed phrasas habet difficiles, & modum loquendi obscurum.
- Iulius Caesar Bulengerus*, vir multæ antiquitatis, & plurimæ lectionis.
- Iulius Caesar Scaliger*, eruditorum maximus, sed nimium sibi tribuens.
- Iulius Capitolinus*, Historicus, quem multi hoc nomine indignum censent.
- Iulius Maternus Firmicus*, cultus & gravis auctor libri de Mysteriis, & erroribus profanarum Religionum ad filios Magni Constantini. Hic nondum Christianus, Genethliacorum sequutus errorem, primus fuit qui astrorum judicia Latine fecit audiri, editis libris octo Astronomicorum.
- Iulius Obsequens*, de Prodigiiis auctor curiosus, elocutionis candidæ & defœcatæ.
- Iulii Pollucis*, diligentissimi & eruditissimi viri, Onomasticon. Lectore indiget erudito, nam innuit doctis, & non docet imperitos.
- Iulianus Aurelius*, haud spernendus auctor, de Cognominibus Deorum,

- Juliani Archiepiscopi Toletani*, viri sancti & sapientis, Prognosticon de futuro saeculo. Hic obiit aetate Hispanicâ 728. anno scilicet Christi 690. Ideo malè confunditur cum Juliano Pomerio, qui teste Ennodio Ticinensi vivebat anno 90.
- Julianus Imperator Apostata* loquacissimus, & impius Scriptor.
- Ivo Carnotensis* Episcopus, Scriptorum & Canonum scientia illustris.
- Justinus Historicus*, Trogi Pompei breviator, stylo nitidissimus, cujus Epitome ipsi Trogo exitio fuit.
- Justinus Martyr*, doctissimus Philosophus, & vindex Christianæ Religionis.
- Iustus Abbas* Ordinis Cisterciensis, cujus extat luculentus sermo de Ordinis præstantia.
- Iusti Episcopi Urgelitani* explicatio Cantici Canticorum sermone brevis, sensu profunda.
- Iustus ipseus*, magnæ doctrinæ vir, & elegantis eruditionis apex.
- Juvenalis*, Satyricorum Princeps.
- Juvenca Presbyteri Hispani*, & Poëtæ non ignobilis Evangelica Historia. Hinc, ut ait D. Hieronymus, Evangelii majestatem sub metri leges mittere non pertimuit.
- L
- L** *Lactantius Firmianus*, Tullianæ eloquentiæ fluvius, qui tamen plus studii posuit in destrahendo Hellenismo, quam in Christiana Religione astruenda.
- Latinus Pacatus Drepanus*, elegans Panegyristes
- Laurentius Iustinianus*, sanctissimus, & elegantissimus.
- Laurentius Novariensis* Episcopus, vir disertissimus, quem quidam conjiciunt illum fuisse, qui mellissimus vocatur à Sigeberto cap. 121. quod Homelias ore mellito declamarit, à quo revera titulo non dissentit stylus.
- Laurentius Surius*, nitidus Scriptor, cujus laboriosum opus de vitis Sanctorum gravius foret & utilius, si veterum Scriptorum primigeniam phrasim retinisset.
- Laurentius à Villavicentio*, Hispanus, Ord. S. Augustini, scripsit inter cætera libros tres multis nominibus utiles de rectè formando studio Theologico.
- Leli Bisciola*, Horarum subsecinarum opus insigne, res continens in omni Philologiæ genere excellentes.
- Leander Albertus*, de vita B. Iordani Ord. Prædicatorum.
- Leonardus Lessus*, Theologus subtilis ingenii, & liberi iudicii.
- Leontius Byzantinus*, adversus Eurychianos, & Nestorianos. Dubium est, an idem sit, qui Salaminius dictus est, ejus videlicet civitatis Episcopus.
- Leo Castrensis*, cujus sunt doctissima Commentaria in Iliadæ, ex Scriptoribus Græcis & La-

- tinis contra Rabbinorum deliramenta
- Leonis Hebraei*, Philosophi Platonici Dialogismus de Amore.
- Leonis Imperatoris*, de reTactica utilis liber.
- Leo Magnus* Papa, cujus eloquentia cor afficit, penetrat, urit.
- Liber de Viris illustribus* OrdinisCisterciensis, incerti auctoris.
- Libanius Sophista*, declamator mitè dilectus, sed dum nimis diligens esse vult, in obcuritate sæpe delabitur.
- Lilius Gregorius Girardus*, multæ lectionis Philologus, & acris iudicii Criticus.
- Liturgia* Apottolorum, & aliorum SS Patrum.
- Longi Sophista* Scriptoris confusi, & Gæca licentia lascivientis Pastoralia.
- Lucanus* Grandiloquus, & concitatus Poëta, styli inæqualis, quæm Quintilianus in initio libri 10. Oratoribus potiùs, quàm Poëtis annumerandum censet. Alii passim Historicum non Poëtam vocant.
- Lucas Holstenius* Hamburgensis, vir clarissimus, singularis doctrinæ, & admirandæ eruditionis in omni genere literaturæ.
- Lucas Dacherius*, Monachus Benedictinus, in indagandis & edendis veterum Patrum scriptis diligentissimus; de Catholica Ecclesia & de Repliteraria optimè meritis.
- Lucas Vuadingus*, Ordinis Minorum Historiographus excellentissimus, rerum gestarum, & scriptorum gloriâ illustris.
- Lucas Tudensis* Episcopus, adversus Albigenes.
- Lucianus Presbyter*, Scriptor Historiæ Inventionis S. Stephani, in qua multa peccari circa nomina Syriacorum interpretationem observarunt ejus linguæ periti.
- Lucianus Samosatenus*, vir doctus, & puræ ac venustæ dictionis, sed Deorum & hominum irrisor.
- Lucifer Calaritanus*, cujus lapsus notissimus est, Baronius censet eum impoenitentem obiisse: at Sardinia Historici, ut Sanctum laudant. Eius libelli ex centonibus Scripturarum compacti sunt.
- Lucius Florus*, concisus, elegans & floridus rerum Romanarum Epitomastes. Damnant in eo multi, quod in temporum ratione negligens fuerit, sitque usus stylo declamatorio potiùs, quàm Historico.
- Lucretius Carus*, Poëta Physicus, subtilis, argutus, enucleatus, sed impius.
- Lucretius, sive Lactantius Placidius*, Grammaticus, veterum transcriptor, Statii Papinii Commentator.
- Ludolfus Saxo*, Carthusianus, de vita Christi scriptor pius & utilis.
- Ludovicus ab Alcazar*, de cujus ingenio testimonium perhibent docta in Apocalypsis Commentaria.

Ludovicus Blosius, rerum spiritualium peritissimus, qui inter cetera opuscula Speculum Monachorum edidit sub ficto nomine Dacriani Abbatis.

Ludovici Carrionis, Critici elaboratissimi, antiquæ Lectiones, & Observationes.

Ludovicus Cælius Rhodiginus, vir reconditæ eruditionis, & multæ antiquitatis, sed durius eloquii

Ludovici Cresolii Mystagogus, opus varium de sacrorum hominum Disciplina, ex SS. Patribus multa eruditione contextum.

Ludovicus de la Cerda, celebris Criticus, Tertuliani & Virgilii Commentator.

Ludovici de Prussia, Ord. Minorum, Trilogium animæ, de ejus potentiis, passionibus, & habitibus, in quo multa præclara & recondita.

Ludovicus Vives, Valentinus, vir quidem doctus, sed nimium sæpe insolens & elatus, quippe qui Augustinum docere præsumit.

Luitprandi Ticinensis Diaconi, postea Episcopi Cremonensis, Historiæ sui temporis. Liber autem de vitis Romanorum Pontificum sub ejus nomine editus, suppositivus est.

Lycophron, Græcorum Poëtarum obscurissimus, cujus extat sola Alexandra, sive Cassandra.

Lysidi Pythagorico, tributa Epistola de Dogmatibus Magistri.

M

Macarius Ægyptius, signis virtutibus & scriptis clarissimus.

Macrobius, Philosophus eximius, & Criticus acutissimus.

Mamerinus, Panegyristes elegans & insignis.

Manuel Paleologus, summi Princeps ingenii de regia educatione ad filium.

Maphaus Vegius, Laudunensis Orator, & Poëta insignis.

Marcelli Francolini nunquam satis laudatum opus de Tempore Horarum Canonicarum.

Marchettus Patavinus, Musicus, qui de cantu plano tractatum utilem scripsit.

Marcus Antonius Muretus, Orator, & Criticus scientissimus, & Poëta non ignobilis.

Marcus Antonius Natta Astensis, non solum Jurisprudentia, sed & scientiis politioribus excultus.

Marcus Antoninus Imp. cognomento Philosophus, cujus libri de se ipso, & ad se ipsum, olim devota sua malè inscripti, medullam continent totius moralis Philosophiæ ex placitis Stoicorum.

Marcus Eremita, dictus Asceta, cui sanctam Communionem Angelus ministrabat. Capitula de temperantia sublimia & difficilia sunt, & stylo diversa ab aliis ejus opusculis, quæ ab Hæreticis depravata sunt.

Marcus Gazenss, Ecclesiæ Diaconus, vitæ scripsit S. Porphyrii Episcopi sui, a quo Legatus ad Arcadium Imp. missus fuerit.

Marcus Manilius, Poëta Astronomicus elegantissimus, sed rei Astronomicæ non admodum peritus. Joannes Rivius in vita S. Augustini hunc Christianum fuisse ait, illum videlicet cui Augustinus inscripsit librum de vita beata, quod notat Gaspar Gevartius ad Statii Sylvas.

Marcus Tullius Cicero, summus Philosophus, & princeps Oratorum, typus perfectæ eloquentiæ.

Marcus Varro, vir undecunque doctissimus, quem Cicero acutissimum, Augustinus acerrimum, peritissimum, & gravissimæ auctoritatis vocat.

Marianus Victorius, Episcopus Amerinus, D. Hieronymi studiosissimus Scholiastes.

Marius Bettinus, Bononiensis, subtilis & ingeniosus Mathematicus.

Marius Victorinus, Afer, sensu profundus, dictione obscurus, durus in sententiis, & sæpe platonizans.

Martinus Neapolites, Philosophus Platonicæ sectæ, & Rhetor, ac Mathematicus eruditus.

Martinus Mersennius, Ordinis Minimorum, de divinis humanisque Literis, deque re Harmonica optimè meritis.

Martianus Capella, stylo asper, doctrinâ varius, de Nuptiis Mercurii & Philologiæ.

Martialis Lemovicensis Episcopi, viri sanctissimi & Apostolici, Epistolæ supposititiæ à viris doctis existimatæ.

Martialis, qui primus Epigram-

mata scribere docuit, acutissimus Poëta, sed obscœnitas in eo castiganda est.

Martinus del Rio, vir varix doctrinæ, rerumque magicarum incomparabilis disquisitor.

Martinus Aspilcueta, Navarrus, cujus opera omnium manibus versantur non sine ipsius laude, & legentium fructu.

Martinus Perez, Episcopus Guadixensis, celebris ob librum quem reliquit de Divinis, Apostolicis, & Ecclesiasticis traditionibus.

Martinus Polonus, Chronologus simplicissimus, & sæpe fabulator.

Marsilii Cagnati, Medici Veronensis, Critici exquisitissimi, varix Observationes.

Marsilius Ficinus, Platoniorum decus, qui ferè solus ex Platonis inoffenso pede percurri potest.

Matthæi Riccii, Sinarum Historia elegans & curiosa.

Maximilianus Sandæus, vir magno ingenii acumine pollens, ut patet ex ejus varia, medica, mystica, & symbolica Theologia, aliisque tractatibus.

Maximus Martyr, sublimis, fervens, & limatissimus Scriptor.

Maximi Margunii, Episcopi Cytherorum schismatici, Hymni sacri Anacreontici.

Maximus Medaurensis, Philosophus Ethnicus, cujus est Ep. 43. Tom. 2. Augustini.

Maximus Planudes, humanis & divinis Literis inter Græcos, qui sæculo decimo quarto flourerunt, maximè instructus,

- vir sanè laudabilis, nisi Græcorum schismati pertinaciter adhæsisset.
- Maximus Taurinensis* Episcopus, summa præditus sanctitate & eloquentia.
- Maximus Tyrius* Platoniorum mellitissimus, sapientiâ & dicendi venustate soli cedens Platoni.
- Mechtildis* Virginis Vita, sive liber Gratia spiritualis.
- Menander Rhetor*, Græcus, cujus est de genere demonstrativo luculentum opusculum.
- Metrophanes* Smyrnæus, vir doctus, sed schismaticus.
- Methodius*, Episcopus & Martyr, cujus sunt quidam sermones: nam Revelationes pseudepigraphæ sunt, & fabulosis scætant narrationibus.
- Mercurius Trismegestus* Pythagora & Platone antiquior, ut scribit Lactantius libro de Ira Dei, cujus quæ extant opera, quidam conficta censent, alii putant ex veris ejus operibus excerpta esse. Certius tamen est ab aliquo Gnostico conficta fuisse, antiqua tamen, nam à Porphyrio & aliis antiquioribus citantur.
- Michaël Glycas* Historiæ Byzantia Scriptor, à quo plurima recondita eruuntur, quamvis Historiæ leges non admodum exactè observavit.
- Minutius Felix*, Causidicus Romanus, Christianæ veritatis adversus gentes acerrimus & perelegans assertor.
- Modesti* libellus de Vocabulis rei militaris ex Vegetio transcriptus.
- Moschi* Siculi Poëtæ Græci Idyllia suavissima.
- Moses Bar-Cepha*, Episcopus Syrus, vir doctus & profundus, sed à vera Theologia quandoque dissentiens.
- Musai* Poëma de Amore Herus, & Leandri stylo politissimo.

N

Natalis Comes, cujus mirificum ingenium, ac multiplicem eruditionem concelebrant Mythologiarum libri ab eo conscripti.

Nemesius Episcopus Emesæ urbis in Phœnicia, scripsit librum de Natura hominis olim Gregorio Nysseno tributum: differit autem de re proposita exactissimè, sed nimium Platoni addictus fuit.

Nicetas Acuminatus Choniates, dignitatibus, ingenio, ac doctrina illustris, Historiæ veritatis ubique studiosus, sed Latinis infensus.

Nicetas Heraclia Metropolitæ, Gregorii Nazianzeni Commentator.

Nicephorus Calistus, Xanthopulus, Historicus Ecclesiasticus elegans, sed parum diligens, & schismaticus.

Nicephorus Gregoras, Historicus probatissimus, nisi quòd ævi vitio alienus ostenditur ab Ecclesia Romana, & de se multa loquitur parum decorè.

Nicephorus Patriarcha Constantinopolitanus, qui adversus Iconomachos strenuè decertavit.

Nicolaus Cabasilas, Archiepiscopus Thessalonicensis, vir doctus,

doctus, sed Græco schismate infectus. Gentianus Hervetus conatur eum excusare, sed Æthiopem lavat.

Nicolaus Caussinns, Rhetor floridissimus, atque omni politiciori literatura ornatus.

Nicolaus Copernicus, Mathematicus multæ subtilitatis, sed novarum rerum nimium studiosus.

Nicolaus Cusanus, Cardinalis, vir profundæ scientiæ, & subtilissima exercitatione limatæ.

Nicolaus Oresmius, Lexoviensis Episcopus, cujus est non contemnendum opusculum de Mutatione monetarum.

Nicomachus Gerasenus, Philosophus Pythagoricus laudatus à Photio, cujus Enchiridion Harmonices edidit Ioannes Meursius.

Nicolaus Serarius, Ecclesiasticæ antiquitatis diligentissimus perveſtigator, hostis Hæreticorum.

Nicolai Londani, Philosophi præstantissimi, de Reversione animi in cælum Tractatus luculentus è Psalmis Gradualibus sumpto argumento.

Nicolaus Godignus, de rebus Abſſinorum, vir clarus, è Soc. Jesu Auctor verò, quem tacito nomine reprehendit, est Ludovicus de Urreta, cujus Historia Æthiopica multis fabulis plena est.

Nilus Monachus, discipulus S. Joannis Chryſoſtomi, de Interemptione Sanctorum Patrum, qui erant in Sina. Scripsit & Alcetica quadam.

Plures autem fuerunt hujus nominis Asceticorum Scriptores, sed quæ singulis opuscula assignari debeant, mihi certò non constat.

Nonius Marcellus, Grammaticus, ob crebra, quæ apud ipsum extant, veterum fragmenta, quæ alibi non aperiuntur, expetendus, alioquin nec eruditione nec judicio laudabilis.

Nonni Panopolita, Poëtæ Græci felicissimi, ac mirabilis genii Paraphrasis in Joannem, & Dionysiaca.

Notkerus Balbulus, Monachus S. Galli, Othonis Magni nepos, cujus antiquum Martyrologium edidit Canisius.

Odo Abbas Cluniacensis, doctus & pietate celebris, qui Commentaria B. Gregorii in Iob brevi coarctavit volumine, & alia quædam scripsit, lectu digna.

Oecumenius, Auctor Cæteræ Græcæ veterum Patrum in plerosque libros Novi Testamenti.

Ogerius Abbas Lucedii, quod est Cœnobium Ord. Cisterciens. in Diœces. Vercellens. Auctor 15. Sermonum de Cœna Domini inter opera D. Bernardi, cui synchronus fuit ut constat ex veteri Cod. MS. Abbatiz Stafardæ ejusdem Ordinis, qui nunc est Taurini in Bibliotheca Serenissimi Ducis Sabaudia. Extat in Menologio Cisterciensi die 10. Septembris, & in Monastico Marty-

- rologio Hugonis Menardi.
At hic eum Oglerum vocat,
alii Occlesium.
- Oliverii Bonartii*, viri docti, de
Horis Canonicis libri tres.
- Olympiodori Monachi* succincta
& accurata Enarratio in Ec-
clesiasten, juxta triplicem sen-
sum.
- Onofandri* Platonici Strategicus,
sive de Imperatoris militari
institutione.
- Onuphrius Parvinius* Veronen-
sis, vir ingentis lectionis, rei
antiquariæ sacræ & profanæ
peritissimus.
- Oppiani* Cilicis, Poëtæ absolu-
tissimi Cynegetica, & Ha-
licutica.
- Ordo Romanus*, quo veteres Ro-
manæ Ecclesiæ ritus explican-
tur. Liber est valde antiquus,
nam eum citant Amalarius &
Albinus Flaccus; sed qui edi-
tus est posterioris ævi, cere-
moniis abundat, quod omni-
bus ritualibus libris contingit,
cum à recentioribus transcri-
buntur.
- Oracula Sybillina*, octo libris
comprehensa, quæ tamen sup-
positiua à viris doctis existi-
mantur, abest enim ab illis
oraculorum majestas, & nimis
clarè fidei nostræ mysteria
describunt.
- Origenes Adamantius*, à D. Hie-
ronymo Chalcenterus dictus,
id est habens ærea intestina,
rarum sapientiæ Sydus, atque
utinam non caducum. Dum
enim fastidit literam, Histo-
riam pene omnem in alle-
goriam vertit; & dum subli-
- miora sectatur, corruiit in
profundum.
- Orientii Episcopi*, Illiberitani,
Commonitorium morali ver-
su elegiaco elegantissimo; sed
mutilum in fine.
- Orpheus*, Poëta Epicus, Mysti-
cus, Physicus, & Hymnogra-
phus.
- Osbertus Monachus* Cantuarie-
sis, Scriptor vitæ SS. Elphe-
gi & Dunstani Archiepisco-
porum.
- Ottomari Luscinii* Musici præcla-
rissimi Musurgia.
- Otho Monachus* Molismensis,
auctor vitæ S. Roberti primi
Abbatis Cisterciensis.
- Ovidius*, Poëtarum copiosissimus
& ingeniosissimus, Elegiaco-
rum Latinorum Princeps, cui
Seneca Controv. 5. lib. 9. Bat-
tologiam objecit.
- P
- P***Achomii* Abbatis sanctissimi,
Monachorum Magistri. Re-
gula, quam Angelo dictante
scripsisse dicitur.
- Palladii Monachi* Galatæ Histo-
ria Lausiaca, seu vitæ Patrum
ad Lausum. Fuit autem Pal-
ladius Episcopus Helenepo-
leos, Pelagii & Origenis
fautor.
- Palaphati Ægyptii*, seu veriùs
Atheniensis, ut ex Suida col-
ligitur, mythologi perantiqui,
liber Historiarum incredibili-
um, sive de non credendis
fabulosis narrationibus.
- Pappus Alexandrinus*, celebris
Mathematicus, cui Musica
Euclidis à quibusdam eruditus
adscribitur. Ejus sunt item

- Commentaria in libros Harmonicorum Ptolomæi Porphyrio adscripta: nam hic scripsit in quatuor tantum prima capita, ut constat ex antiquo codice MS. Bibliothecæ Vaticanæ.
- Paschasius Diaconus Cardinalis*, qui de Spiritu sancto luculentissimos edidit libros, Magni Gregorii testimonio celebres, l. 4. Dial. c. 4. Verùm qui nunc extant editi sub ejus nomine in MS. Bibliothecæ Vaticanæ, nomen præferunt Fausti Regienfis, cui etiam eos tribuebat P. Sirmondus.
- Paschasius Ratbertus*, Abbas Corbeiensis, vir in divinis Scripturis valde eruditus, secularium literarum non ignarus.
- Paulinus*, Episcopus Nolanus, sanctitate & scientia eminens, sensu & eloquio sublimis: sed ævi vitio modulorum syllabarum in versibus sæpe neglexit.
- Paulus Æmilius*, Historicus elegans & disertus, ac teste Lipsio omnium recentiorum præclarissimus.
- Paulus Emisenus*, cujus extant doctæ quædam lucubrationes in Actis Concilii Ephesini.
- Paulus Orosius*, quem Gelasius Papa virum eruditissimum appellat: SS. Hieronymi & Augustini amicitia clarus: ejus Historias castigat Scalliger circa temporum rationem in animadversionibus Eusebii.
- Paulus Manutius*, vir copia, scientia, eruditione & elegantia summus.
- Pauli Sherlogi* eruditissima & acutissima Commentaria in Cantica Canticorum.
- Paulus Riccius* Cabalista, ex Judæo Christianus, cui nigrum Theta Romanus index præfixit.
- Pausanias*, minus quidem facundus Scriptor, sed ob rerum copiam, & historiarum varietatem utilissimus.
- Pelagius Diaconus* citari solet in libro de Doctrina, vita & perfectione SS. Patrum, cujus non auctor, sed interpretis fuit.
- Persius*, acutus Satyricus, sed obscurus. Stylum enim magnificentum affectans, crebrisque & audacibus translationibus utens, in obscuritatem frequenter labitur. Nascitur etiam obscuritas ex ignorantia, Scribit ille quæ suo tempore servis & tabernariis notissima erant, quæ quia nobis ignota nunc sunt, plena mysteriorum arbitramur.
- Petronius Arbiter*, purissimæ latinæ impurissimus Scriptor.
- Petrus Abailardus*, D. Bernardi celebris Antagonista, cujus opera nuper è tenebris prodierunt.
- Petrus Antonius Spinelus*, cujus est præclarum opus de Laudibus & cultu B. Virginis.
- Petri Aron*, Florentini, Harmonicæ Institutiones.
- Petrus Babyon*, seu de Babyone, Anglus, auctor Commentariorum in Matthæum, quæ sub nomine S. Anselmi citantur.

- cumferuntur. Vivebat hic an. 1300 fuitque Poëta & Rethor elegantissimus, ut asserunt Catalogi Scriptorum Angliæ.
- Petrus Blesensis*, Archidiaconus Bathoniens. libertate spiritus in scribendo eximius, & normam vivendi Ecclesiasticis præscribens.
- Petrus Bongus*, Platonica & Pythagorica disciplina optimè instructus, ut ejus liber de Mysteriis numerorum ostendit.
- Petrus Canisius*, vir peracris iudicii, & solidæ pietatis.
- Petrus Cellensis* Abbas, panem cœlestis doctrinæ libro de Panibus aliisque opusculis abundè subministrans.
- Petrus Chrysologus*, ex aurea ingenii & eloquentiæ ubertate id cognomen assecutus. Familiars illi sunt congeminationes, & periodorum conformationes.
- Petrus Comestor*, dictus Magister Historiæ Scholasticæ, quam ex libris sacris potissimum texuit, itemque ex profanis, ex quibus incertas Historias aliquando admiscuit.
- Petrus Damianus*, ex Monacho Cardinalis, vir optimi sensus, & aureæ facundiæ, quem fuisse Canonicum Regularem absurdum errore asserit Joannes Trullus, cum scilicet confundens cum Petro Portuensi Canonico Reg. qui vixit eodem tempore. Utrumque commemorat Hieron. Rubeus lib. v. Hist. Raven. rectè observans quantum inter eos discrimen sit. Porro Damianum ob zelum Ecclesiasticæ disciplinæ alterum Hieronymum dictum esse notat Baronius in Martyrologio ad diem 9. Novembris.
- Petrus Diaconus* Cassinensis, cujus pleraque opera nondum impressa sunt, præsertim Commentar. in Regulam S. Benedicti. Habet quædam ejus opuscula Joan. Baptista Marus S. Angeli in Foro piscario Canonicus, vir doctus, & antiquorum Patrum studiosissimus.
- Petri Dorlandi*, Carthusiani Chronicon sui Ordinis, quo res præclare in eo gestas explicat.
- Petrus Faber*, J.C. nominatissimus, penu omnium scientiarum.
- Petrus Galatinus*, Ord. Minorum, Theologus insignis, qui tamen librum de Arcanis Catholicæ veritatis adversus Hebræos majori ex parte transcripsit ex Pagione fidei Raimundi Martini Ord. Prædicatorum.
- Petrus Gregorius Tholosanus*, utriusque Juris, & omnium scientiarum peritia magnus.
- Petrus Lombardus*, Episcopus Parisiens. Theologiæ compilator, dictus Magister Sententiarum.
- Petrus Mauritius*, dictus *Venerabilis*, Abbas Cluniacensis, vir sanctus, verborum venustate placens, & sententiis gravis.
- Petrus Montius*, sive de Monte,

- Philosophus multæ & reconditæ doctrinæ, sed confusus aliquando, & obscurus.
- Petrus Nonius*, non ignobilis Mathematicus, cujus est egregius liber de Crepusculis.
- Petrus Pilichdorsius*, qui sectam Valdensium docto volumine confutavit.
- Petrus Rithæus*, omnium bonarum artium ornamentum, & vindex antiquitatis.
- Petri Pontii* Parmensis, de re Musica Dialogi praxim ejus edocentes.
- Petrus Roverius*, qui Reomacensis Monasterii Historiam edidit, & illustravit.
- Petrus Tyræus* Novæsus, rerum reconditarum cognitione conspicuus.
- Phalaridis* Agrigentorum Tyranni Epistolæ verbis concisæ, sententiis locupletes, si tamen veræ sunt, & non ab aliquo exercitii gratia confictæ.
- Phœbadii*, Episcopi Agennensis in Gallia liber singularis adversus Arianos. Alii Sebadium vocant, ejusque laudes celebrat lib. 1. Histor. Severus Sulpitius.
- Phœdrus*, Thrax, Augusti Cæsaris libertus, fabularum, quas, ut ipse ait initio lib. v. auctoritatis gratiâ Æsopicas nuncupavit, libros quinque conscripsit iambicis versibus cultissimis & elegantissimis.
- Philastrius*, Brixienfis Episcopus, hæresum profligator: quædam tamen tanquam hærenica respuit, quæ talia non sunt, ut quod stellæ sint cælo infixæ.
- Philippus*, Abbas Bonæ Spei, pius & doctus, sed dicendi genere singularis, quippe qui clausulas similiter desinentes ubique affectat.
- Philippus Beroaldus*, vir summus suo sæculo, sed audax, & in quo judicium subinde desideratur.
- Philippus Claravallensis*, de Miraculis S. Bernardi.
- Philippus Cluverius*, vir singulariter eruditus, de antiqua & nova Geographia optimè meritus.
- Philippus Labbe*, Soc. Jesu, vir infinitæ lectionis & eruditionis, atque acerrimi judicii in veterum scriptis recensendis.
- Philo Carpathiorum Episcopus*, à S. Epiphania ordinatus, cujus Commentaria in Cantica Canticorum inserta sunt quædam ex S. Gregorio papa, quæ ideo cum reliquis malè cohærent.
- Philo Iudæus*, platonis æmulus, vir omnium consensu doctissimus.
- Philostrati* juxta Suidam senioris, juxta alios junioris, Heroïca, Icones, & vitæ Sophistarum floridissimo & suavissimo stylo.
- philostratus Lemnius*, in vita Apollonii Thianæi fabulator & mendax, sed sermo ejus melle dulcior fuit.
- pilotheus*, patriarcha Constantinopolit. facundus Orator, sed schismaticus pervicacissimus.

- Phocas*, antiquus *Grammaticus*, à quo *Grammaticam* suam magna ex parte mutuati sunt *Aelius Antonius Nebriffensis*, & *Joan. Despauterius*.
- phornutus*, vel *Cornutus*, *Græcus* auctor, cujus est liber de *Natura Deorum*, sive ut *Christiani* veteres inscripserunt, de *Græcanica Theologia*.
- Photii* pseudopatriarchæ *Constantinopolitani Bibliotheca*, quæ infinitam ejus lectionem, & acerrimum judicium demonstrat: sed hic homo perditus fuit, & primus auctor schismatis *Græcorum*: ingenii vafri, versipellis, & ambitiosi.
- Pierius Valerianus*, *Hieroglyphicorum* accuratissimus collector & illustrator.
- Pindarus*, *Lyricorum* princeps inimitabilis.
- Plato*, sapientiæ Antistes, *Philosophorum Antesignanus*, quem tamen dolet *Tertullianus* lib. de *Anima* cap. 23. omnium hereticorum condimentarium factum. Multa quoque congerunt adversus eum *Athenæus* lib. 11. *Dipnosoph.* & ex recentioribus *Joan. Bapt. Crispus* lib. de *Platone* cautè legendo. Ejus elocutionem severè exagitat *Dionysius Halycarnassæus*, laudat autem *M. Tullius*.
- Plautus*, decima *Musa*, *Romanæ* linguæ lex, omnium leporum pater.
- Plethonis* Scholia in magiam *Zoroastris*. Hic *Georgius Gemistus* prænominatur, & in *Concilio Florentino* pro unione *Ecclesiæ* multum laboravit.
- Plinius major*, vir singularis doctrinæ & styli, sed non est ubique sui similis.
- Plinius junior*, cujus *Panegyricus* & *Epistolæ* omnibus numeris absolutæ sunt, miscentes utile dulci. Sed in panegyrico nimia quandoque prolixitate aggravat animum legentis.
- Plotinus*, *Platoniceus* profundissimus, & à populari captu omnino disjunctus. Genus dicendi sectatus est horridum & incultum, verborumque assentientiarum obscuritate perplexum.
- Plutarchus*, compendium eruditionis, prudentiæ thesaurus, totius *Philosophiæ* Venus ac lyra, ut de eo scribit *Eunapius*. Libri autem de *Placitis Philosophorum* alteri *Plutarcho* recentiori tribuuntur.
- Pœnitentiale Romanum*, ex quo apparet *Ecclesiasticæ* disciplinæ quanta olim severitas fuerit.
- Poliani*, *Stratagemata* militibus utilia, arguta & curiosa.
- Polybius* *Megalopolitanus*, *Historiæ Romanæ* auctor vetustissimus, civili prudentia & scientia militari nulli secundus; qui duplici fungitur munere, *Historici* & *Philosophi*, narrans & docens.
- Polidorus Ripa*, *J.C.* qui luculentum tractatum scripsit de *Nocturno tempore*.
- Polidorus Virgilius*, non contemnendæ literaturæ homo, sed

In libro de Inventoribus rerum
sæpe futilis & mendax est.

Componius Mela, cujus libellum
de Situ orbis styli elegantia,
& brevitatis toti orbi com-
mendant.

Porphyrius philosophus, Christia-
næ fidei defensor, ut asserit
Augustinus lib. 10. cap. 28. de
Civ. Dei, quem Theodoretus
lib. 3. adv. Græcos fau-
torem mendacii, & Cytillus
lib. 3. cont. Julian. patrem
calumniarum vocant. De hu-
jus vita & scriptis dissertatio-
nem eruditissimam edidit V.
cl. Lucas Holstenius.

Possidippus, Græcus Poëta, cujus
in Anthologia quædam sunt
Epigrammata. Mentionem
eius faciunt Clem. Alexandri-
nus in Protreptico, Arnobius
lib. 6. & Stephanus de Ur-
bibus.

Possidius Afer, Episcopus Cala-
menensis, qui malè quibusdam
est Possidonius, scriptor vitæ
S. Augustini.

Pothonis Presbyteri Prumiensis
libri pii & ingeniosi de Statu
domus Dei, deque magna
domo sapientiæ.

Priscianus Cæsariensis, Gram-
maticus, omnium sui generis
princeps scriptor.

Primasius, Episcopus Uticensis,
sive Adrumetinus, in Africa,
cujus sunt Commentaria in
D. Paulum stylo dulci & tem-
perato

Proclus Lycius, Philosophus
Plonicus, Mathematicus, &
Poëta, hostis Christianorum,
Quæ & quanta scripserit do-

cet Suidas. Vossius lib de scētis
Philosophorum non Lycium,
sed Siccensem fuisse ait.

proclus, primò Cyzicenus Epi-
scopus, postea patriarcha Con-
stantinopolit. unus de antiquis
Ecclesiæ Patribus, æqualis
Cyrillo Alexand. qui ipsam
egregiè laudat.

Procopius Gazeus Sophista, sacræ
Scripturæ Commentator ma-
gis ex aliorum laboribus,
quàm ex proprio ingenio.

Procopius Illustris, Cæsariensis,
verax Historicus, styli medio-
cris. Vixit Justiniani tempo-
ribus, Belisario à secretis.

propertius, Poëta dulcissimæ
venæ.

prosper Aquitanicus, acerrimus
fidei defensor, in scribendo
accuratus, sive soluta, sive li-
gata oratione loquatur. Sir-
mondus in Notis ad Sidonium
Apollinarem constanter negat
hunc Episcopum fuisse. Imo
laicum fuisse & uxorum
docet Philippus Labbe.

prudentius Pindarus, Christia-
nus, dulcissimus & prudentis-
simus Christi vates.

psellus, nobilissimus & disertissi-
mus Philosophus & Theolo-
gus. Quis autem hic fuerit,
& quæ scripserit, docet vir
doctissimus Leo Allatius in
diatriba de Psellis.

ptolomæi Alexandrini, seu ve-
rius Pelusioræ libri tres Hæ-
monicorum. Hos autem libros
non esse hujus Ptolomæi Geo-
graphi & Astrologi, sed alte-
rius Ptolomæi Philadelphi re-
centioris, Philosophi Pytha-

- gorici, asserit Joannes Meursius in notis ad musicam Nicomachi Geraseni.
- Publii Syri Mimographi graves & elegantes Sententiæ.*
- Pythagora sapientissimi Philosophi aurea Carmina, si tamen ejus sunt, & non potius Philolai, vel Lyfidis. Nihil enim quod verè Pythagoræ foret extrare tum Joseph in Antiquitatibus, tum Rufinus adversus D. Hieronymum, alique recentiores affirmant.*
- Q** *uintilianus Aristides, Musicus Græcus excellentissimus.*
- Quintiliani Senioris acutissimæ Declamationes.*
- Quintilianus Junior, auctor Oratoriarum Institutionum, optimus dicendi artifex.*
- Quintus Curtius, tersus & peripicicus Historicus, acutus in sententiis, in orationibus mirè disertus.*
- Quinti Calabri, sive Cointi Smyrnæi, suavissimi styli Paralipomena, sive prætermissa ab Homero.*
- R** *abanus Maurus ex Abbate Fuldeni Archiepiscopus Moguntinus, æquè doctus ac pius, ligata & soluta oratione excellens. Artificiosum valdè est ejus Poëmation Isogrammaticum de laudibus S. Crucis.*
- Rabbi Abraham Sepher Ietzirah, id est liber Creationis magno Abrahamo Patri Credentium, solemnè menda-*
- cio à Cabalisticis attributus.*
- R. Abraham Aben Esra, inter magistros suæ gentis nominatissimus. Scripsit in totum Vetus Testamentum.*
- R. Akiba Commentarius in librum Ietzirah, quem ipse scripsisse dicitur, & Abrahamo supposuisse.*
- R. David Kimchi, celebris Hebræorum Grammaticus.*
- R. Elieser, auctor libri Berachot, id est Benedictionum.*
- R. Jacob Cohen, explicatio libri Ietzirah.*
- R. Joseph Castiliensis Cabalista, cujus est liber Nucum, & porta lucis.*
- R. Isaac Explanatio nominis sancti.*
- R. Juda, qui ab Hebræis Rabbenu H. kados, id est Magister noster sanctus nuncupatur, vir magni nominis inter suos, Auctor Mischnæ, quæ est quasi secunda lex, qua utuntur Hebræi.*
- R. Moyses Ægyptius, qui doctissimum librum conscripsit More Hanevochim Decem dubitantium, de dubiis perplexis veteris Testamenti stylo difficili & scholastico, Patriam habuit Cordubam, sed dictus est Ægyptius, quia in Ægypto habitavit. Primus fuisse videtur, qui inter Judæos deserit nugari, idèd à suis celebratur hoc dicto: A Moyse (Legislatore) usque ad Moysen (hunc scilicet dictum Maimonidem) nemo fuit sicut iste Moyses.*
- R. Simeon Ben Joachai, auctor*

- libri Zoar, quo fundamenta ponuntur vanæ artis Cabalisticæ.
- Radulphus Ardens*, ferventissimus Concionator.
- Radulphus Glaber*, Monachus, Historiarum sui temporis accuratissimus Scriptor, quem Baronius, & alii meritò reprehendunt, quod velit Romanum Pontificem, nihil posse extra suam Diocesim.
- Radulphus de Rivo*, Decanus Tungrensis, tenacissimus antiquitatis in divinis officiis, ut constat ex ejus libro de Canonum observantia.
- Raimundi Martini*, Ordinis Prædicatorum, Pugio fidei adversus Mauros & Judæos, liber aureus, post quatuor sæcula è tenebris erutus, & novissimè impressus Parisiis cum variis & doctissimis observationibus eximii viri Joseph Voisin Burdegalens. ex quo Galatinus, ut supra dixi, optima quæque in sua arcana transfudit, suppresso penitus auctoris nomine.
- Raimundi de Sabunde*, Theologia Naturalis valde ingeniosa, praxim continens Artis magnæ Raimundi Lulli. Adrianus Turnebus dicebat hunc librum esse quintam essentiam D. Thomæ.
- Rampertus*, Episcopus Brixienfis, S. Philastrii Encomiastes in libro de ejus translatione.
- Ratramni*, Corbeiensis Monachi contra Græcorum opposita libri IV. editi tom. 2. Spicilegii à V. cl. Luca Dacherio.
- Raphaël Volaterranus*, vir multæ industriæ ac doctrinæ, ac veterum auctorum laboriosissimus excerptor, qui inter cætera ingenii sui monumenta reliquit libros 38. urbanorum Commentariorum, quibus omnia comprehendit.
- Ratpertus* Monachus, Poëta pius, & simplex.
- Remigius*, Antistiodorensis Monachus, cujus est in Prophetas minores luculenta enarratio miram brevitate cum perspicuitate complectens.
- Rhegino Abbas* Prumiensis, non inutilis Historiographus.
- Richardus à S. Laurentio*, probæ notæ auctor, B. Virginis eximius laudator, stylo simplici.
- Ricardus à S. Victore*, vir scientia cautus, lingua disertus, divinæ contemplationis subtilissimus Magister.
- Richardus Pampolitanus*, Anglosaxo Eremita, pius scriptor.
- Robertus Bellarminus* Cardinalis, omni scientiarum genere excultus, & summa imbutus pietate.
- Roberti à Flud* Oxoniensis, Eterodoxi inanis subtilitatis opera, nimirum utriusque Cosmi Historia, philisophia Mosæica, & alia; quibus meritò Græcum proverbium convenit, Magnus liber, magnum malum.
- Roderici Episcopi*, Zamorensis Speculum vitæ humanæ omnium statuum bona & mala optimè representans.

- Ruffinus Aquileiensis*, non minima pars Doctorum Ecclesiæ, ut ait Gennadius, vir elegantis ingenii, D. Hieronymi quondam amicissimus, postea adversarius, de quo extat Censura Gelasii papæ, cap. *Sancta Romana*, distinct. 15.
- Rupertus Abbas Tuitiensis*, pietate eximius, eloquio nitidus, sensu profundus: erravit tamen circa Sacramentum Eucharistiæ, errorem astruens impanationis, ut Bellarminus observat, & ex scriptis ejus manifestum est.
- Ruricius Lemovicensis* Episcopus, cujus extant Epistolæ elegantes & artificiosæ.
- Rustici Cardinalis* Disputatio contra Acephalos. Hic autem damnatus fuit sub Vigilio papa ob pertinacem trium capitulorum defensionem.
- Rusticus Helpidius*, V. C. & exillustri Bœtici equalis, qui summam tribus versibus heroicis plerasque Historias utriusque Testamenti non sine acumine & venustate complexus est.
- Rutilius Numantianus*, Gallus, egregius poëta, nisi quod Christianis, præsertim verò Monachis, iniquus est.
- S
- Salonius Episcopus Viennensis* in Gallia, qui proverbialia & Ecclesiasten mysticè explicavit. Hunc fuisse Episcopum certum est, sed an fuerit Viennensis, dubitat Baronius ann. 441.
- Salvianus presbyter Massiliensis*, cultus ac pius auctor, novus sui temporis Hieremias.
- Sallustius Græcus*, Philosophus Cynicus, auctor doctissimi libelli de Diis & Mundo.
- Sallustius*, Historicus admirandus, florentissimæ brevitatis artifex; cuius dictionem Astinius Pollio damnabat tanquam obscuram, & in translationibus audacem: ab Augustino autem lib. de Vita beata, electissimus verborum pensator nuncupatur.
- Santes Pagninus*, Hebraicarum literarum, & divinæ Scripturæ peritiam insignis.
- Sapho Lesbica*, suavissima in Lyricis Poëtria.
- Saxo Grammaticus*, vividus & elegans Historicus, sed fabulator quandoque, & sublestæ fidei.
- Sebastianus Foxius Morxillus*, Platonis interpres doctus, nobilis, sine labe.
- Secundi Atheniensis* Sophistæ, quem Suidas crasso errore confundit cum Plinio Secundo, aureæ Sententiæ.
- Sedulius*, florentissimus scriptor, & optimæ ac Christianæ venæ Poëta.
- Seneca*, sapientiæ fons, ac virtutis studio pene Christianus, expurgandus tamen ab erroribus Stoicorum.
- Seneca Junior*, Tragædus tersus & gravis; sed ei tributæ Tragædiæ non unius Poëtæ sunt. Octaviam censent nonnulli L. Flori esse, cujus est Epitome Rerum Romanarum, qui adoptione dictus est

Annæus Seneca.

Sergius Hieropolitanus, Christianus, & disertus Orator.

Servius Honoratus, celebris Grammaticus, & Virgilio Commentator.

Severi Rhetoris, & Poëtæ Christiani Carmen Bucolicum.

Severianus Gabalensis Episcopus, antiquus, & eloquentissimus scriptor, sed ob æmulationem S. Joannis Chrysostomi, minus secundam posteritatis famam meruit, ut ait Petavius in Rationario.

Sexti Empyrici, subtilissimi Philosophi, Plutarchi ex sorore nepotis, libri admirabiles adversus Mathematicos, & Pyrrhoniæ hypotyposion.

Sidonius Apollinaris, Arvernorum Episcopus, vir acris ingenii, & cothurnatæ eloquentiæ, sed stylo duro & obscuro ob corruptum à Gothis sæculum.

Sigibertus Gemblacensis Monachus, utilis & laudabilis Historicus, nisi quod Gregorio VII. iniquior fuit, & in gratiam Imperatoris multa mentitus est.

Silius Italicus, Orator veriùs quàm Poëta; qui, ut ait Plinius, carmina scripsit majore cura, quàm ingenio.

Simplicius, magnus Philosophus, Platonis & Aristotelis conciliator, ac utriusque sectator, & Epiëteti Stoici Commentator. Non tamen Christianus fuit, ut quidam perperam existimarunt.

Simeon de Cassia, vir admodum pius & fervens, cujus est insignè opus de Gestis Domini Salvatoris.

Simeon Metaphrastes, vir sanctus, Sanctorum vitas descripsit, in quibus quid observandum sit docent Bellarminus de Script. Ecclesiasticis, & Baronius sæpe in Annalibus. Bollandus tamen eum severiori censura immeritò perstrictum ait in præf. generali ad Acta Sanctorum cap. 1. §. 3. Vixit tempore Leonis filii Basilii Macedonis.

Simeonis Prapostii Monasterii S. Mamantis, quem Græci novum Theologum post Nazianzenum vocant, Orationes & opuscula sanctis documentis plenissima. Sunt qui hunc confundant cum Simeone Metaphraste, sed ex hujus scriptis colligitur ipsum vixisse annis circiter ccl. post Metaphrastem.

Simeon Vuangnereck, è Soc. Jesu, vir doctus & pius, qui pietatem Marianam Græcorum eorum Menæis luculenter descripsit.

Smaragdus Abbas, divinæ scientiæ lumine imbutus, qui cum S. Ardone Smaragdo a plerisque confunditur.

Socrates, Constantinopolitanus, Ecclesiasticæ Historiæ scriptor, Hæreticus Novatianus, quem Photius ait nec stylum splendidum habere, nec in dogmatibus esse accuratum.

Solinus Polyhistor, Plinii transcriptor sæpe dormitans, qui

- tamen Plinii curæ quædam adjecit.
- Sophoclis* Tragœdiæ, graves, acutæ, sublimes. Divinum Poëtam vocat Cicero l. 2. de Divinat.
- Sophronius*, Patriarcha Hierosolymitanus, cujus elegans & declamatorium ingenium in variis, quas scripsit, orationibus elucet.
- Sospiter Charisius*, doctus & antiquus Grammaticus.
- Sozomenus* Salaminus, Historicus Ecclesiasticus, ab Ecclesia alienus, & parum verax.
- Speusippi* libellus valde utilis de Definitionibus Platonis.
- Statius* Papinius, Neapolitanus; summus & egregius Poëta.
- Stephani Abbatis*, & postea Episcopi Tornacensis, Epistolæ elegantes & curiosæ.
- Stephani Eduensis* Episcopi præclarum opus de Sacramento Altaris.
- Stephanus Forcatulus*, Jurisprudentia, Philosophia, & varia præditus eruditione.
- Strabo* Amasenus, Princeps Geographorum, quem frustra conatur de sui operis possessione dejicere Franc. Patricius lib. 3. Peripatericarum Discussionum, ut cuidam Stratoni tribuat. Castigandus autem videtur Strabo, quod Historias, & Philosophicas disputationes Geographiæ miscuerit.
- Suetonius Tranquillus*, Historicus emendatissimus & candidissimus, liber & concisus, qui vitas Cæsarum scripsit pari libertate ac ipsi vixerant, ut censet D. Hieronymus.
- Suidas*, Monachus Byzantinus, Grammaticus eruditissimus & admirabilis.
- Symmachus* V. C. mirabili eloquio & scientia præditus, sed Christianis infensus.
- Symposius*, Poëta, Ænigmatum scriptor non contemendus.
- Symphoriani Camperii* Lugdunensis Platonica Symphonia, iis valde utilis, qui Platonicæ doctrinæ student.
- Synesius*, Cyrinensis Episcopus, qui in suis scriptis Platonem, Demosthenem ac Pindarum exhibet nobis Christiano ore loquentes.

T

T*atiani* florentissimus liber adversus Gentiles; sed post martyrium S. Justini, cujus erat auditor, factus est Tatianus Hæresiarca.

Terentius, tersissimus Comicus, quem Cicero elegantissimum vocat. Sunt qui putant eum in componendis Comœdiis adjutores habuisse C. Lælium, & Scipionem Æmilianum; nec ipse negat, ut constat ex Prologo Adelporum.

Terentianus Maurus, qui librum de Metris scripsit versibus difficilibus & laboriosis.

Teridii Presbyteri nomine scripta Regula Monachorum, quæ S. Cæsarii est, cujus Teridius nepos fuit.

Tertullianus, Presbyter, acris & vehementis ingenii, & in loquendo obscurus, disertior quam felicior, ut de eo lo-

- quitur Vincentius Lirinensis, cujus lapsus nos admonet non altum sapere, sed timere.
- Thalassii* Monachi Centuriæ spirituales de Charitate, Continentia, & Regimine mentis.
- Themistius Euphrades*, id est eloquens, sapientiæ ac regiæ disciplinæ thesaurus. Non tamen fuit Christianus, ut quidam putant, licet Christianos Imperatores laudaverit. Preceptorem suam vocat Augustinus in fine libri de Categoriis.
- Theocritus*, floridissimus Bucolicorum Princeps.
- Theodoretus*, Episcopus Cyrensis, fluidus, copiosus, & undequaque doctissimus.
- Theodorus Balsamon*, Patriarcha Antiochenus, Canonum interpretres sepe vacillans, & Ecclesiæ Romanæ adversarius.
- Theodorus Gaza*, Thessalonicensis, Græcæ & Latinæ linguæ scientissimus, quem Pomponius Letus sui ævi doctissimum existimavit. Erat in eo summum doctrinarum studium cum summa eloquentiæ facultate.
- Theodori*, Ecclesiæ Constantinopolitanæ Lectoris, Collectanea ex Ecclesiastica Historia.
- Theodorus Peltanus*, Catholicæ doctrinæ adversus Novatores defensor acerrimus.
- Theodorus Prodromus*, vir excellentissimus seu versu, seu prosa, seu sacra, seu profana scribat, sed fuit schismaticus.
- Theodorus Studites*, vir administrandus, potens opere & sermone.
- Theodoricus Erfordiensis*, Scriptor vite S. Dominici.
- Theodulfus*, ex Abbate Floriacensi Episcopus Aurelianensis, tam versu quàm prosa excellens.
- Theofridus Abbas*, cujus extant sermones nitidi eloquii de Reliquiis & veneratione Sanctorum.
- Theoleptus* Philadelphiæ Metropolitana, suavis Hymnographus.
- Theo Smyrnaus*, Mathematicus, cujus opuscula multa in variis Bibliothecis MSS. supersunt. Quædam edidit Ismaël Bullialdus, qui eum Plutarcho cœvum fuisse arbitratur.
- Theophanes Byzantius*, qui res gestas sub Justino II. libris 10. eleganter profequitur.
- Theophanes Cerameus*, Archiepiscopus Tauromeniæ in Sicilia, cujus extant Hymni sacri & Orationes.
- Theophanis*, Episcopi Nicæni, Hymni pro Ecclesiasticis officiis.
- Theophylactus*, Bulgarorum Archiepiscopus schismaticus, qui ex Chrysostomo sua in Scripturam Commentaria compilavit.
- Theophylactus Simocatta*, cujus præter Historiam extant quæstiones Physicæ, & Epistolæ agræstes, morales, amatoricæ: stylum habet venustum, sed dum nimis elegantiam sectatur, in cacozelon & puerilem affectationem incidit.

- Theophili Alexandrini* Epistolæ Paschales utiles & doctæ.
- Theophilus*, Episcopus Antiochenus, primigenium Ecclesiæ spiritum in suis lucubrationibus ostendens.
- Theophili Protospatarii*, lib. v. exquisitissimi de Homini fabrica.
- Theophilus Raynaudus* omni doctrina & eruditione refertus, multitudine librorum quos scripsit, omnibus notus.
- Theophrastus*, Philosophiæ decus, divinæ vir eloquentiæ, unde & nomen ab Aristotele magistro suo accepit, cum prius Tyrtamus diceretur.
- Theosterictus*, politus & amœnus in Hymnis, & in Historia.
- Thomas sanctimonialis*, auctrix vitæ S. Febronæ Virginis & Martyris.
- Thomas Aquinas*, Doctor Angelicus, Princeps Theologorum Scholasticorum.
- Thomas Cantipratanus*, Ord. Prædicatorum, sub figura Apum librum scripsit de officio Prælatorum, & subditorum, quo miracula sui temporis verè & fideliter describit.
- Thomas Cisterciensis*, Cantica Canticorum exposuit stylo conciso & aspero, crebrisque divisionibus intricato.
- Thomas de Vio Cæretanus*, profundus Theologus, & interpres sacræ Scripturæ, vir summi ingenii, nec minoris pietatis.
- Thomas Dempsterus*, optimæ notæ Philologus, & rerum
- Scoticarum Historicus.
- Thomas de Villanova*, Archiep. Valentinus, qui sanctitate & doctrina universam Hispaniam illustravit.
- Thomas de Kempis*, simplici stylo magnam tradens doctrinam spiritus.
- Thomas à Jesu*, Carmelita excalceatus, vir multiplicis doctrinæ, & in praxi mysticæ Theologiæ singulariter eruditus.
- Thomas Valdensis*, Carmelita, magno pollens ingenii acumine, ut ex Doctrinali fidei colligitur, quo hæreses extirpantur.
- Thucydides*, omnium cultissimus, & verax Historicus, stylo sæpe durus, nec satis rotundus, ut ait Cicero; de qua re etiam reprehenditur à Dionysio Halicarnassæo. Demosthenes autem tanti eum fecit, ut octies manu sua scripserit.
- Titus Bostrorum* Episcopus, secunda Manichæorum doctè confutavit, & Evangelium secundum Lucam explicavit. Sed hanc Lucæ expositionem falso huic tribui censeo, nam citantur in ea Chrysostomus, Cyrillus, & alii Patres, qui post ipsum floruerunt.
- Titus Livius*, Historiæ Latinæ Princeps, lactea ubertate fluens, cui tamen Asinius Patavinatatem obiecit, Lipsius frigidum aliquando, & superinum agnosci.
- Trebellius Pollio*, nobilis Historicus, cujus dictio paulò altiùs allurgere censetur,

quàm conveniat Historico.
Tycho Brahe, excellentissimus
Astronomus, qui in siderum
observatione nulli priorum
cessit.

Tychonius Afer, Donatista, cujus
meminit Augustinus lib. 3. de
doct. Christi.

Turcius Ruffus Asterius, cujus
est Collatio veteris & novi
Testamenti venusto carmine
expressa, à quibusdam Sedu-
lio, ab aliis Claudiano Ma-
mento adscripta.

V

Valerianus Cemeliensis Epi-
scopus, quem Theophilus
Raynaudus erudita apologia
liberare nititur à suspitione
Semipelagianismi

Valerius Flaccus, felicis ingenii,
& magni judicii Poëta; sed
imperfectum Argonautico-
rum opus reliquit.

Valerius Maximus, rerum varie-
tate conspicuus, in plerisque
acutus & subtilis, in plerisque
durus & abjectus, labe quoque
adulationis vilescens.

Valerius probus, Grammaticus,
vir multæ indutrix in notis
antiquorum explicandis.

Vagetius, disciplinæ militaris
eloquens & doctus scriptor.

Venantius Fortunatus, Picta-
vical. Episcopus, nitidæ venæ
Poëta, quem Hilduinus virum
prudentem, & scholasticissi-
mum appellat.

Victorinus, Episcopus non Picta-
vialis, sed Petavionensis, seu
Pitabionensis in superiori Pan-
nonia, & Martyr, quem Op-
tatus Milevitanus ut infi-

gnem hæresum debellatorem
laudat lib. 1. Hieronymus au-
tem eum enumerat inter Chi-
liastas in c. 36. Ezech. Nihil
ejus superest præter Commen-
tarium in Apocalypsim, de
quo etiam dubitamus an sit
legitimum.

Victor, Cartennæ in Mauritania
Episcopus, stylo & dictione
sublimis, cujus liber de Pœni-
tentia inter opera D. Ambro-
sii reperitur. Philippus Labbe
ex Codicibus MSS. docet
hunc librum esse alterius Vi-
ctoris Turonensis item in
Africa Episcopi.

Victor Gifelinus, Prudentii scho-
liastes non admodum accu-
ratus.

Victor Episcopus, persecutionis
Vandalicæ in Africa scriptor,
& particeps. Hic Episcopus
Uticensis per errorem voca-
tur. Nam ut notat Franciscus
Chiffletius in notis ad vitam
S. Fulgentii scriptam à Fer-
rando, quo tempore hic scrip-
psit, erat Episcopus Uticensis
Florentinus. Victor itaque
Episcopus Vitenensis fuit, &
postea Primas Byzacenus, in
qua provincia est civitas Vi-
tenensis. Ita Chiffletius ex anti-
quo codice MS.

Vigilii Episcopi, Tapfantani in pro-
vincia Byzacena libri 5. ad-
versus Eutychem, hætenus
tributi Vigilio Martyri Epi-
scopo Tridentino, cujus esse
non posse, jam agnoverat Ba-
ronius. Verus auctor repertus
est in cod. MS. Monasterii S.
Eugendi, sive S. Claudii Ju-

rensis, Idem Chifflet. præf. in Ferrandum.

Vincentius Belvacensis, vir omniscius, ac plurimæ lectionis, ut ex ejus quadruplici Speculo constat.

Vincentii Ferrerii, viri sanctissimi Opusculum de Vita spiritali cœlesti plenum sapientia.

Vincentius Galileus, qui doctissimum tractatum edidit de antiqua & nova Musica, planè necessarium ad Musicam nostri temporis corrigendam.

Virgilius Maro, pœta absolutissimus, dictus plato pœtarum ab Alexandro Severo, ut refert Lampridius; omnium optimus, & incomparabilis.

Vitruvius, cujus sunt de Architectura notissimæ, & omni laude dignæ lucubrationes.

Vlpianus Rhetor, Demosthenis scholiastes creditus ille, quem inter Sapientes enumerat Athenæus in Cœnis.

Vranus, sive *Oranius*, qui vitam B. paulini descripsit.

Urbani Quarti Rom. pontificis piâ Metaphrasis in psalm. 50.

Vualfridus Strabo, vir sapiens, & literarum scientia illustris. Fuit Monachus Fuldenfis, postea Decanus S. Galli, demum Abbas Augiæ divitis: qua de causa quidam decepti, duos Strabones fecerunt, unum Monachum Fuldensem, alterum Augiæ Abbatem, cum idem sit.

Vuillelmus Malmsburienfis Monachus, rerum Anglicarum luculentus Historicus.

Vuolfangi Lazii, Viennensis,

eruditissima Romanæ Reipub. Commentaria.

X

X *Enophon*, summus philosophus, magnus Historicus, suavis Orator, Apis Attica, dictus a Suida, cujus stylus dulcior melle à Tullio dicitur, & cum quadam lenitate fluens. Cyripedia non ad fidem Historiæ, sed ad effigiem justii imperii ab eo scripta est, ut idem Tullius affirmat lib. I. Epist. 1. ad Q. fratrem.

Xenocratis platonici insignis, libellus de Morte.

Z

Z *Acharia Scholastici*, ac poetæ Episcopi Mytilenes, subtilissima disputatio de Mundi opificio contra philosophos.

Zono Veronensis Antistes, acuminè ingenii, styli præstantia, rerumque divinarum peritia clarissimus.

Zonaras, Historicus gravis & copiosus, sed in quo majorem curam desiderant Critici recentiores.

Zoroastri Oracula Magica, seu veriùs reconditæ philosophiæ artificiosum compendium; non autem revelationes sub ejus nomine à Gnosticis evulgatæ. Dubium est autem, fueritne hic Bactrianorum Rex, an alius recentior, de qua re doctè & eruditè Sam. Bochartus P. 1. Geogr. sacræ lib. 4. cap. 1. Apuleius 2. Florid. ait Zoroastriem pythagoræ præceptorem fuisse.

P S A L.